DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1.00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0.50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0.25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

8ste JAARG. NO 48. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 15 DECEMBER 1857. GEHEEL NO. 412.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅝ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	50
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	66	75

A square is 1 inch or less of space, column width.
Business Cards will be inserted 1 year at $1 ⅌ line.
Advertisements will be kept in until forbidden.

EEN WOORD AAN G. de G.

Wat de mensch ook af moog' malen,
Wat Godsvrucht hij ooit schitt'ren liet;
Dorv' hij met Orthodoxie pralen,
En liefdeloos op and'ren smalen
't Is Onregtzinnig, anders niet.

Uw stuk in de *Nieuwsbode* gelezen hebbende, kan ik niet nalaten daarop eenige aanmerkingen te maken, en ofschoon ik u niet in kunstmatig Proza kan antwoorden, hoop ik echter, mij voor u en het lezend publiek verstaanbaar uittedrukken. Ik heb mij voorgenomen, u op de drie volgende zaken te antwoorden:

Ten 1sten. Wij zijn Gereformeerd.
„ 2den. De waarheid vervolgd.
„ 3den De blijdschap in uw lot, hetwelk ik bezwaarlijk kan gelooven, tenzij ik zulks in blindheid of seperatistisch karakter ga zoeken.

Gij zijt Gereformeerd.

Dit wil ik u niet betwisten, wat het leerstellige in sommige punten betreft. Ik hoorde eens één uwer leeraars prediken, en was voldaan; en daar er niet meer is dan een, zoo mag ik dit niet betwijfelen. Doch daar gij Gereformeerd waant te zijn, met verwerping van het gansche Christendom, kan ik zoodanig Gereformeerd niet als Christelijk erkennen, omdat de leer der gereformeerde kerk, volgens den Bijbel, niets anders behelst dan: "de mensch niets en God alles," en daar gij uw zelven op eene meesterachtige hoogte plaats, als of *niet* geschreven stond, "Zijt niet hooggevoelende, maar vrees," alsof Gods woord niet zeide om "met ootmoedigheid bekleed te zijn, de een den ander uitnemender te achten dan zich zelven." Zijt gij niet slechts weinigen diegenen, die, bevrijd van misvorming, durven roemen, "wij heeten nu Gereformeerd"? Bedenk, de leer der Gereformeerde kerk, in beoefening, maakt een nedrige ootmoedige Christen; met andere woorden—hartgrondig gevoel van vrije genade maakt den mensch den myrthe gelijk, dit is de aard en natuur der ware Gereformatie; dewijl een anti-gereformeerd beginsel luidkeels roept, "genaakt tot mij niet, want ik ben heiliger dan gij."

Verder: dat gij niet zoo *echt* Gereformeerd zijt, blijkt ook hieruit, dat de mensch als het eerste noodzakelijke *zijne* ellende leert. Wel, gij ziet ook zoo iets, doch met een bedillend oog, in een ander. Ja, soms honderde mijlen ver, ziet gij den splinter en nabij is een balk welke niet bemerkt wordt, en, ofschoon gij met trompet geschal door den Jordaan getrokken zijt, zonder eenen Pharao achter den rug te hebben, hoe veel Kanaäniten zijn er sints gedood of verbannen? Wij zouden haast zeggen, weinigen of geenen, om reden dat gij het zwaard des Heeren niet gebruikt, maar zwaait den tommahawk tegen degenen, welke op Israels stammen ingeent zijn.

Gij zegt *nu*, Gereformeerd te zijn, nadat gij weder gekeerd zijt, niettegenstaande Art. 27 en 28 onzer belijdenis u tegenspreekt. Of hebben dezelve voor u geen verbindende kracht? Wij gelooven van ja, omdat wij ook met de "*Dutch Misformed Church* gelooven, dat zij op Gods woord gegrond zijn.

Ook spreekt gij over vervolging der waarheid. Niemand, die uw stuk gelezen heeft, zal u dit betwisten, maar zal ontwaren dat er menschen zijn, die, hetzij uit onkunde of moedwil, vermetel genoeg zijn, om het gansche Christendom als een wangedrogt ten toon te stellen. Misvormd en Remonstrantsch is immers wandrogtelijk, dewijl een liefdeloos vooroordeel, en het lasteren van hetgeen men niet verstaat, als eene wederkeering moet genaamd worden.

Was dat dan in Nederland ook uw standpunt en karakter? Stond gij daar ook independent en tegen over een Genootschap, dat wij ook (er mogen vele gebreken in zijn) voor de kerk van Christus erkennen? Dan is het bij u al gewoonte geworden, en bevreemdt het ons geenzins, dat gij nu zegt, "wij zijn te vreden in ons lot." De Salamander is zulks in 't vuur en de visch in 't water, en in die betrekking kunnen wij dan ook verstaan, dat de boudzegels bij u, als in vroeger dagen bediend zijn. Maar is het misschien bij u ook blindheid, dat u dus doet spreken? Gedenk G., er staat iets van Laodicea tot onzer waarschuwing geschreven. Wij vraagden u, hoe veel Kanaäniten er gedood of verbannen zijn, en herhalen zulks. De opregten onder u betuigen, dat er nog even veel te wenschen overblijft, als vroeger. Bij u schijnt het, dat slechts eene nietige en zondige separatie alles gered heeft. Nietig en zondig is zij, om reden dat dezelve zonder eenig protest tegen misvorming of ketterij heeft plaats gehad. Nooit hoorden wij eene gezonde reden *waarom* men zulks deed, maar wel duizenderlei vijandige opposition, ja zelfs werd de bediening schandelijk aangerand. En nu, G. d. G. wij durven u niet nazeggen, dat wij tevreden zijn met ons lot. Wij hebben nog steeds vele behoeften, wederom teleurgesteld door het bedanken van den Wel Eerw. Ds. VAN DER MEULEN, met wien wij gaarne wilden heulen, zijn wij nog een herderloos volk, ook gij zijt herderloos, dewijl wij beiden zoo veel gebreken en ellenden hebben, dat ons wel Hervorming, maar geen ijdele roem betaamt. Wanneer gij wederom schrijft, om van u eens wat te laten hooren, ellieve zeg dan eens de reden *waarom* gij de kerk verliet, opdat, wanneer dezelve den toets van Gods woord en de Gereformeerde belijdenis kan doorstaan, en gij met bewijzen kunt staven, wat gij ten nadeele van de "Dutch misformed Church" en andere genootschappen gezegd hebt, men u niet voor een lasteraar behoeft te houden. Doch verberg u niet achter de voorletters van uwen naam. David, als een goed gereformeerd man, ging met bedekte lieden niet om. Nooit mag de kans zoo bedenkelijk zijn, of de waarheid moet met open vizier verdedigd worden. David wilde Sauls harnas niet

Oordeel voor u zelven: Is het gansche Christendom Goliath, of hebt gij de slagorden Israels gehoond?

Wij nemen dit maal afscheid van u. Wilt gij andermaal kaatsen, wees niet zoo dwaas dat gij geen bal terugverwacht. Aangenaam zal het ons echter zijn, dat gij eens gegronde redenen aantoont, waarom gij uitgegaan zijt, en wij wenschen u dan te zeggen waarom? wij zulks niet deden. JAN BIJLSMA.

GRAND RAPIDS, MICH., Nov. 1857.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

STAPHORST, 13 Nov. Een viertal personen, die voor drie jaren en in het voorjaar van 1856 uit deze gemeente naar Noord-Amerika waren vertrokken, zijn heden teruggekomen. Zij geven aan het verblijf alhier boven dat in Amerika de voorkeur; echter valt er wel geld te verdienen. Vooral de ijverigste arbeiders konden dagelijks op 2 dollars (*f* 5) rekenen. Velen hunner Staphorster bekenden gaat het er wel, anderen min gunstig; terwijl zij het er bepaald voor houden, dat men ook hier zoowel als daar bij vlijtigen arbeid en getrouwe pligtsbetrachting het noodige onderhoud kan vinden. Zij raden overigens ieder aan, die derwaarts wil vertrekken, om zich de Engelsche taal eigen te maken, aangezien men zonder deze te kennen, in de steden van Noord-Amerika aan vele knevelarijen en afzetterijen bloot staat.

GRONINGEN, 17 Nov. In den nacht van Donderdag op Vrijdag j.l. is door buitenbraak een brutale diefstal gepleegd bij den landbouwer *Tijs Veenhuizen*, op Vinkhuizen, nabij deze stad. De dief is door de pannen de woning binnengedrongen, heeft de huisgenooten door bedreiging met eene pistool genoodzaakt zich stil te houden, den landbouwer gedwongen hem den sleutel van het kabinet af te geven en daaruit ontvreemd *f* 275 aan rijksdaalders, waaronder voor *f* 100 nieuw gemunte, en zes enkele guldens. Hij gaf voor, dat er nog drie personen buiten stonden, om op het eerste sein van hem toe te snellen. De dief was gekleed met grijzen pal-tot en platte pet.—De justitie doet ijverig onderzoek om hem op het spoor te komen.

LEIDEN, 12 November. Wij achten het niet ongepast door dit blad niet alleen onze stadgenooten, maar ook onze Haarlemsche naburen, ja alle Nederlanders te herinneren, dat het in deze maand 200 jaren geleden is dat de trekvaart tusschen Haarlem en Leiden tot stand is gekomen en de eerste trekschuit in die nieuwe vaart van wal is gestoken.

Wanneer men thans van Leiden naar Haarlem binnen een uur tijds stoomt, weten velen niet dat men nog in het jaar 1657 niet minder dan 7 à 8 uren noodig had om, grootendeels door het mulle zand, in eenen bolderwagen of lompe karos van Haarlem naar Leiden en omgekeerd te komen, en dat, wilde men toen te paard dezen weg afleggen, men dien afstand wel misschien binnen 3 uren konde doortrekken; maar hoe vermoeijend was dit niet en hoe weinigen was het gegeven te paard te kunnen reizen. Wilde men *en famille* naar Haarlem, hoe anders dan per bolderwagen ware toen de reis te doen!

Nadat *van Loon* in het tweede deel zijner *Ned. Historie penningen* beschreven heeft, hoe de trekvaart van Dokkum naar Groningen in 1656 tot stand was gekomen, laat hij daarop volgen: "Gelijk bij die van Dokkum, zoo wierdt ook bij de magistraaten der steden Haarlem en Leyde in 1656 een besluyt genomen, om tot meer gerijfs der wederzijdsche ingezetenen de oude vaart, welke van Leyde tot het Warmonder tolhek, en van de Knip tot de Noordwijker brug liep, door de duinen tot aan de vesten van Haarlem bezijde den Hout uyt te rekken."

Dit werk op den 22sten Mei 1656 begonnen, werd met dien ijver voortgezet, "dat op den 1sten November 1657 het wederzijdsch vaaren der trekschuyten, waarvan ieder door eenen schipper en knecht bestierd wordt, tot geen kleyn gerijf der reyzende en nut der wederzijdsche steden, langs de nieuwe vaart voor de eerste maal is begonnen, en tot nog toe achtervolgd."

Tot gedachtenis dezer voor beide steden toen zoo gewigtige gebeurtenis, werd een fraaije groote zilveren gedenkpenning vervaardigd, waarvan een exemplaar in het munt- en penningkabinet onzer Hoogeschool gezien kan worden.

(*Leidsche Ct.*)

AMSTERDAM, 16 November. In den nacht van den 13den op den 14den dezer overleed te Lisse de vooral door zijne bijbelstukken zoo beroemde schilder *Cornelis Kruseman*, kommandeur der orde van de Eikenkroon, ridder der orde van den Ned. Leeuw. De naam van *Kruseman* zal zeker eene eervolle plaats blijven innemen in de geschiedenis van onze kunst gedurende de laatste dertig jaren.

— Het getal onderwijzers, betwelk uit ons land naar den Oranje vrij-staat in Zuid-Afrika vertrekt, is zeer aanzienlijk. Onlangs zijn er elf uit onderscheidene provincien derwaarts vertrokken. De voorwaarden zijn ook zeer gunstig: behalve vrijen kost en verzorging ontvangen de onderwijzers *f* 40 à *f* 60 per maand. Na verloop van drie jaren zijn zij weder vrij en kunnen des verkiezende naar het vaderland terugkeeren.

'S GRAVENHAGE, 11 November. De heer *Wiardi Beckman*, minister voor de zaken der Hervormde en andere eeredienten, heeft gisteren de zittingen van de algemeene synode gesloten.

— Het al of niet aannemen van de St. Helena-medaille heeft in het buitenland zoowel als hier te lande tot zeer uitvoerige gedachtenwisseling aanleiding gegeven. Thans vernemen men, dat vele daartoe geregtigden, die na de Fransche krijgsdienst verlaten te hebben, aan den roemrijken veldslag van Waterloo hebben deel genomen, het besluit hebben genomen, om zich tot Z. M. den Koning te wenden, en, met opgave van redenen, waarom zij de St. Helena-medaille niet zullen aanvragen en aannemen, Z. M. eerbiedig te verzoeken, aan die weinig overgeblevene strijders van dien voor Nederland zoo gedenkwaardigen dag, een blijvend onderscheidingsteeken tewillen schenken, even als zulks is verleend aan allen, die aan den tiendaagschen veldtogt en aan de verdediging der citadel van Antwerpen een werkdadig deel hebben genomen.

— Uit Zeeland worden dringende vertoogen tot de Tweede Kamer gerigt, in 't belang van den aanleg van een spoorweg van Vlissingen naar Venlo en verder naar Duitschland in de rigting van Dusseldorp, als daarstellende eene onafgebrokene gemeenschap met de zee, ook te midden van een harden winter, en worden deze vertoogen door de kamer van koophandel te Breda zeer ernstig ondersteund. — Aan den anderen kant hebben de staten van Limburg besloten om zich tot de bevoegde overheid te wenden, in 't belang van den aanleg van een spoorweg van Maastricht over Roermond en Venlo, naar Nijmegen, als welke dan aanleiding zou geven tot den aanleg van een dergelijken weg van Maastricht, over Vise naar Luik.

AMSTERDAM, 11 November. De bank heeft, in navolging der voortdurende verhoogingen in het buitenland, haar disconto heden van 6 tot 7 percent verhoogd.

BELGIE.

De heer *Rogier* is geslaagd in de zamenstelling van een nieuw ministerie. Hij zelf heeft de portefeuille van binnenlandsche zaken, de heer *Frere* die van financien, de heer *Tesch* die van justitie, de heer *de Vriere* die van buitenlandsche zaken en de generaal *Bertin* die van oorlog op zich genomen. Belgie erlangt alzoo weder een zuiver liberaal ministerie met de heeren *Rogier* en *Frere* aan het hoofd; even als in het jaar 1847.

Zeer uiteenloopend is het oordeel, waarmede het nieuwe kabinet wordt ontvangen. De liberale bladen zijn opgetogen van blijdschap. Zoo zegt de Brusselsche *Independance*; "Er is een nieuw ministerie opgetreden, en daarmede is de leiding van 's lands aangelegenheden weder op de liberale partij overgegaan.— Op nieuw is alzoo gebleken, hoe innig en onwankelbaar de overeenstemming tusschen België en zijnen Koning is, en met welke bewonderenswaardige schranderheid *Leopold I.* de regelen der constitutionele staatshuishouding toepast.

"Door 's Konings wijsheid is ons land gelukkig uit hoogst moeijelijke omstandigheden gered. Het nieuwe ministerie bezit alles wat het behoeft om te kunnen stand houden en kracht uitoefenen. Het bestaat uit erkende en openlijke voorstanders der liberale begrippen, onderling volkomen eensdenkend omtrent alle politieke vraagpunten, die het te behandelen zal hebben. Het zal voorzeker, met den bijstand van de weldenkende burgers, ons land, hetwelk door de jammerlijke staatkunde der nu gevallene partij geschokt is, spoedig weder tot kalmte en gerustheid brengen."

De Brusselsche *Emancipation*, een orgaan van het aftredende ministerie, laat zich daarentegen aldus uit:

"De zege der linker zijde is grooter nog dan zij zelve gehoopt en wij verwacht hadden. Niet alleen verkrijgt zij het hoog gezag, het bestendige doel harer eerzucht,—zij werpt ook, zonder slag of stoot en zonder naar de regelen der constitutionele staatshuishouding te vragen, de parlementaire meerderheid omver, en doet de volksoploopingen van de laatste dagen der maand Mei min of meer wettigen.

"Deze zege van het geweld over het regt is de meest bedroevende gebeurtenis, welke Belgie sedert de vestiging der onafhankelijkheid beleefd heeft.

Heftiger nog is de taal van het *Journal de Bruxelles* het orgaan der hooge geestelijkheid. Dit zegt in zijn jongste nommer:

"Het ministerie van de oproermakers is tot stand gekomen. Geen enkel lid van de parlementaire meerderheid is daarover geraadpleegd. Het is de officiele verwezenlijking van den kreet der regeringloosheid bij de oploopen van de maand Mei: weg met de meerderheid! leve de minderheid!

"Zoo is Belgie dan nu prijs gegeven aan de vrijmetselarij. Deze triomfeert, en haar eerste stap is natuurlijk de ontbinding der kamers. Ja, zij zal overal en altijd ontbindend te werk gaan, tot zij in hare dolzinnige drift zich zelve ontbindt.

"Doch ééne zaak is er, die het niemand gelukken zal te ontbinden, namelijk de Katholijke waarheid; want deze is uit God. Aan hare verdediging behooren wij ons toe te wijden. Wat er ook gebeure, wij zullen binnen de perken der wettigheid blijven; maar alle middelen, welke 's lands wetten ons aanbieden ter handhaving onzer regten, zullen wij moedig en volhardend te werk stellen."

Het orgaan van den bisschop *Delebecque* van Brugge overtreft intusschen in stoutheid van taal nog alle overigen. Dit blad vangt zijn hoofdartikel aldus aan: "De straatkeijen zijn ministers geworden. — Het oproer is als gouvernement opgetreden. — De constitutie van 1831 is te gelijk met 's Konings brief van den 13den Junij vermoord en gewikkeld in een en hetzelfde lijkkleed. — *De parlementaire meerderheid* is voor de tweede maal buiten de wet gesteld en uit het paleis der natie geworpen. — Ziedaar het korte verslag der gebeurtenissen van de laatste 24 uren."

Met dit gevoelen stemt ook overeen het Fransche ultramontaansche hoofdorgaan *l'Univers*, welk blad verkondigt, dat de liberalen in Belgie, door hem de *goddeloozen genoemd, het gemunt hebben op den* aard en het wezen van het Katholicismus, en dat wellligt het oogenblik niet ver meer is verwijderd, dat de Katholijken, onder den druk van het liberale despotismus, den tijd zullen terug wenschen, toen zij door Holland werden overheerscht.

"Zal *Leopold*," zoo vraagt dit blad, — de eerste en de laatste constitutionele Koning van Belgie zijn? Zijn verstand en doorzigt worden op eene zware proef gesteld. Hij kan zijne dynastie niet anders bevestigen dan met behulp der Katholijken. De revolutie zal hem niet beschouwen als een gevestigd monarch, maar als een gewillig werktuig, en als zoodanig zal hij zich niet laten gebruiken. Hij is persoonlijk in den strijd betrokken, en zijn belang is dat van alle eerlijke lieden. Zal hij dat begrijpen, of zal hij worden medegesleept door dat stelsel van toegeven en zich aan den strijd te willen onttrekken, 't welk reeds meer dan een troon ten val heeft gebragt en overal de opkomst van de socialistische demokratie krachtdadig in de hand heeft gewerkt?"

Hoe onjuist het trouwens is, dat de revolutie het bewind in handen heeft verkregen, blijkt voldoende uit de namen van de nieuwe ministers. Het zijn toch dezelfde mannen die reeds herhaaldelijk de *leiding van het staatsbewind in handen hadden, en die zelfs in* 1848 zoo krachtig den overal rondwarenden omwentelingsgeest in Belgie hebben gebreideld. De buitenlandsche pers, onpartijdiger in haar oordeel, toont dan ook bijna algemeen vreugde over den gunstigen afloop der crisis; niet alleen waarderen de liberale Engelsche en Duitsche bladen de wijze waarop Koning *Leopold* op nieuw de wenschen der natie met de belangen van orde en welvaart en van zijn eigen huis heeft weten te verbinden, maar zelfs de half officiele Parijsche bladen geven hunne volledige goedkeuring te kennen over de wijze waarop men in Belgie de parlementaire regering verstaat. Dat is zeker opmerkelijk.

FRANKRIJK.

De directeuren der bank van Frankrijk hebben besloten het disconto niet te verhoogen, maar op 7½ per cent te houden. Men twijfelt echter of ook dit wel langen tijd zal aanhouden.

— Als een bewijs hoe zeer de crisis in Amerika op de Europesche markt drukt, dient, dat sedert het ontstaan van de eerste, alleen te Lyon voor 40 millioen francs aan geprotesteerde wissels terug ontvangen zijn.

— Op het einde dezer maand zal te Parijs onder andere geschiedkundige documenten worden verkocht een brief van graaf *Daru*, gewezen minister van *Napoleon I.* Zich in 1810 te Amsterdam ophoudende, schreef deze aan den Keizer, dat te Zaandam een huisje bestond, dat gedurende twee jaren door *Peter den Groote* was bewoond en dat de Koning van Holland het voornemen had te kennen gegeven hetzelve aan te koopen, ten einde het in wezen te houden, doch dat hieraan geen gevolg gegeven was. De heer *Daru* geeft daarop eene beschrijving van het huisje en vraagt aan den Keizer, of hij ook wenscht dat het met gelijke bedoeling worde aangekocht, daar het voor *f* 2, 00 à *f* 3000 te krijgen zou zijn. Op den kant is eigenhandig door den Keizer geschreven: *Zendt dezen brief aan den graaf Daru terug: ik hecht daaraan geen gewigt hoegenaamd. St. Cloud,* 2 September 1810.

DUITSCHLAND.

Een vreeselijk, ja, bijna ongeloofelijk voorval had dezer dagen te Bolkenhain, eene stad in Silezie, plaats. Eenige kinderen speelden zamen in een zomerhuis.— Een van hen, een knaap van 12 jaar, was in de geheele stad bekend wegens zijn boosaardig karakter. In het zomerhuis lag een zoogenaamde mars, of groote houten kast, gelijk zij in die streken in gebruik zijn bij de schoenmakers, die er hunne waren in ter markt brengen. De evengenoemde knaap wist de drie oudsten der overige kinderen, vijf in getal, te bepraten om in die mars te kruipen, en na er vervolgens de beide jongeren bij te hebben ingestopt, sloeg hij de deuren van de mars digt en ging er op zitten. Men verbeelde zich den toestand der arme kleinen en hun jammerlijk gekerm. Hun jonge beul is echter door niets te bewegen, en houdt de mars *gesloten*, totdat daarbinnen alle geluid zwijgt. Nu maakt hij de mars open, overtuigt zich, dat zijne slagtoffers niet meer in staat zijn haar te verlaten, waarna hij haar weder digtmaakt, het slot toedraait en zich daarop koelbloedig verwijdert, om — zijn vlieger op te laten. Ligt ware de dader van deze afschuwelijke wandaad nimmer bekend geworden, had niet een klein meisje den 12jarigen moordenaar uit den tuin zien komen. Intusschen werden de vijf kinderen spoedig vermist, maar eindelijk teruggevonden, door de moeder van twee hunner; doch slechts een, haar jongste, gaf nog een zwak bewijs van leven, en eer men geneeskundige hulp had kunnen bekomen, was ook dit kind overleden. Een jongen en vier meisjes, van 4 — 9 jaren oud, vonden zoo op ongehoorde wijze den vreeselijksten dood. De bedrijver van een zoo zwarte daad werd den volgenden morgen uit de school gehaald en voor den regter gebragt. Hij bekende met de meeste bedaardheid alles; 't was zijn plan geweest de kinderen te dooden, en hij voegde er bij, terwijl hij op een der lijken wees, dat vooral de eene hem bijzonder had gesmeekt, om haar er uit te laten, "doch zij moesten alle sterven." Wat eigenlijk den knaap tot eene zoo ongehoorde daad heeft gebragt, en waarom hij den dood dier kinderen wenschte, wordt nog niet gemeld. Zijne vijf jeugdige slagtoffers werden op eenen dag en in hetzelfde graf begraven.

— De financiele crisis doet zich ook in Zweden gevoelen. Naar het schijnt, oordeelt de regering dat de toestand nog al ernstig is, want om rampen te voorkomen, heeft zij besloten een gedeelte van de gelden, die in de rijks schatkist voorhanden zijn, ter beschikking van den handel te stellen.

ENGELAND.

Met de financiele crisis is het weder zeer ongunstig gesteld. De wekelijksche staat der Engelsche bank Woensdag door directeuren bekend gemaakt, was zeer ontmoedigend. Wat men dan ook vermoedde, is Donderdag gebeurd; het disconto is tot 9 p Ct. verhoogd, zijnde eene hoogte, die zelfs in de crisis van 1847 en gedurende den Russischen oorlog niet bereikt is.

Er heerscht groote ongerustheid onder het handelspubliek. Men spreekt reeds van aanzienlijke faillissementen.

— Het parlement zal op den 17den Dec. worden bijeengeroepen.

— Dingsdag j.l. heeft men beproefd het kolossale stoomschip de *Great Eastern*, hetwelk aan de Theems nabij London voor de Oostersche stoomvaartmaatschappij gebouwd is en thans den naam van *Leviathan* ontvangen heeft, van stapel te laten loopen. Het is echter mislukt, en wel, naar het schijnt, door het breken van een gedeelte van den werktuigelijken toestel.

— Vrijdag stierf te London, in 69jarigen ouderdom, een der aanzienlijkste handelaren dier stad, de heer *James Morrison* die geschat wordt omstreeks 48 millioen gulden achter te laten; welke hij alleen verworven had door zijne werkzaamheid en voorzigtigheid; want toen hij op het einde der vorige eeuw als jongeling te London kwam, was hij geheel van middelen ontbloot.

De *Times* voegt bij de teleurstelling van het te water brengen van den *Leviathan* die van het breken van den Amerikaanschen electrischen kabel, het barsten van de reuzenklok in den toren van het Parlement, en zelfs de "instorting" van het Engelsche leger der inboorlingen in Indie, als zijnde een stel gebeurtenissen die 1857 kenmerken (tot op heden).

— Van Engeland uit zal een onderzeesche telegraafdraad gelegd worden naar het eiland Helgoland, om van daar naar Tonningen in Denemarken, Hamburg en eenige andere Duitsche plaatsen verder te worden voortgezet.

— De *Times* behelst een schrijven van den kapitein *McClinton*, die voor rekening van lady *Franklin* eene nieuwe expeditie naar de Noordpoolstreken heeft ondernomen, ter opsporing van sir *John Franklin*. — Kapitein *McClinton* bevond zich den 6den Augustus in het gezigt van Kaap Cranstoun. Aan boord van zijn schip had hij een Eskimo en tien honden uit die streken, waarvan hij zich bij zijne onderzoekingen veel nut voorspelde.

— Eene Engelsche dame, de weduwe van een majoor in dienst der Oost-Indische Compagnie, kwam voor eenigen tijd uit Indie aan. De ongelukkige vrouw woonde de eerste bedrijven van het vreeselijk drama bij, dat op dit oogenblik door de inboorlingen en de Engelsche troepen in Indie wordt uitgevoerd; zij bevond zich in Delhi toen de opstand aldaar uitborstte. "Niets," zegt zij, "voorspelde die vreeselijke ramp. Nog den vorigen avond waren Engelsche en inlandsche officieren op een bal bij den gouverneur der stad vereenigd." Zij voegt er echter bij, dat de woede der Cipayers alleen tegen de mannen was gerigt, en dat de vrouwen en kinderen bij dezen eersten opstand gespaard werden. Nadat zij haren schoonzoon en haren man had zien vermoorden, werd zij met hare dochter en haar tweejarig zoontje in eene boot gebragt, waarin zich nog een 30 vrouwen en kinderen bevonden, die zich naar Cawnpore wilden begeven. Deze ongelukkige karavaan kwam aldaar aan in den avond van den dag, op welken de generaal *Wheeler* met *Nena Sahib* moest capituleren. De Engelsche dame verhaalt het voorgevallene aldus: "Toen de Engelsche troepen met vrouwen en kinderen, door de bevolking gevolgd, Cawnpore verlieten, vernam men eensklaps geweerschoten. Wie geschoten had, wist niemand. De Cipayers werden alstoen onrustig en maakten zich gereed om de Engelschen aan te vallen, doch *Nena Sahib* snelde toe en herstelde na veel moeite de orde. Op dit oogenblik begon eene gemaskerde batterij kartetsen onder de Engelsche soldaten, vrouwen en kinderen te werpen, die naar alle kanten uiteenstoven. *De Cipayers*, die *Nena Sahib* tot dusver had bedwongen, rukten nu met gevelde bajonet aan en begonnen de vlugtelingen te vervolgen, in weerwil van de bevelen van den Radschah, die te vergeefs trachtte de slagting te voorkomen. Het overige is bekend. Mannen, even woest als wilde dieren, vrouwen, onder de hoefijzers der paarden vertrapt, geschandvlekte meisjes, in stukken gehakte kinderen, kenmerkten de vreeselijkste van alle gruwelen, welke ooit door de zon werden beschenen." De ongelukkige dame moest hare dochter voor hare oogen zien onteeren en daarna vermoorden, haar kind werd aan hare armen ontrukt en het hoofdje tegen een muur verpletterd: zijzelve werd gehoond, mishandeld en redde haar leven slechts doordien zij zich twee dagen en twee nachten lang verborgen hield. Door eenen Cipayer ontdekt, werd zij voor *Nena Sahib* gebragt, die haar eene boot gaf, waarmede zij naar het fort Agra ontkwam. Van daar begaf zij zich naar Calcutta, van waar zij met vele andere vrouwen en kinderen naar Europa gebragt werd.

Volgens de verklaringen dier dame zou *Nena Sahib* volstrekt niet zulk een ellendeling zijn, als hij door de dagbladen wordt afgeschilderd. Zij verzekert, dat de capitulatie van Cawnpore door hem onderteekend is en dat hij niet voornemens is geweest ze te verbreken; hij had zich tegen het verraad der Cipayers tegen de Engelsche bezetting en eene weerlooze bevolking met alle kracht verzet; maar de bloeddorstige soldaten hadden niet naar hem gehoord; hij had het lot van alle opperhoofden van barbaren gedeeld: zijne bevelen waren door de woedende soldaten in den wind geslagen, en hijzelf is thans de slaaf zijner eigene troepen.

— De Londensche dagbladen berigten thans stellig, dat in Junij of Julij van het volgende jaar, met verbeterde toestellen, eene nieuwe poging zal worden gedaan om den kabel voor de telegrafische verbinding van Engeland en Noord-Amerika in zee te leggen.

FEUILLETON.

DE OPSPORENDE BEAMBTE.

NAAR HET ENGELSCH.

(*Vervolg.*)

"En wat werd er van het kind?"

"Ik weet het niet. Ik was nieuwsgierig wat er van geworden was; want toen de vrouw weg ging, zag ik geen kind. Ik vraagde er den volgenden dag naar, en mevrouw Lyvett zeide, dat de vrouw het had medegenomen. Ik dacht dat zij de waarheid sprak, want wij hebben na haar vertrek geen enkel spoor van het kind gehoord of gezien."

"Niet gehoord of gezien?" herhaalde de beambte.

"In het geheel niet."

"Welnu, mevrouw, herinner u dan nu eens goed den volgenden, Donderdag, avond. Aten mijnheer en mevrouw Lyvett te huis? Ik veronderstel dat zij laat eten?"

"Ten zes ure. Mevrouw Lyvett at Donderdag alleen. Mijnheer Frederick ging bij zijnen vader eten."

"Zij was dus alleen?"

"Ja, dat was zij?"

De beambte zweeg eene minuut stil, bij zich zelven overwegende. Toen hij het gesprek hervatte, was de toon zijner stem laag en ernstig, als of hij zich bewust was, dat hij eene ernstige vraag deed.

"Weet gij ook soms of zij uit ging?"

"Ja. Zij ging uit buiten iemands weten, en liet de voordeur open, zoodat er een landloopende bedelaar in huis kwam en ons zeer deed verschrikken."

"Op welk uur ging zij uit?"

"Het is mij onmogelijk zulks met juistheid te zeggen. De meid haalde voor negenen het thee goed naar beneden, en het was ongeveer ten half negen toen de landlooper in huis werd gevonden."

"Hoe laat kwam zij terug?"

"Zij kwam met haren echtgenoot terug. Het liep naar elven."

"Met haren echtgenoot!" herhaalde hij, zoo mogelijk met verbazing. Slechts dat de toon van eenen omzigtigen policiebeambte, dit zelden verraadt.

"Ja, met haren echtgenoot. Ik zat hier en hoorde zijne cabriolet stil houden. Toen kwamen zij te zamen binnen."

"Zij kunnen elkander aan het hek ontmoet hebben," mompelde de ondervrager bij zich zelven. "Hebt gij ook opgemerkt hoe zij gekleed was?"

"Niet bijzonder, behalve dat zij eene zeer groote donkere shawl om had; waarin ik dacht, dat zij wel smoren moest, op zulk eenen heeten avond."

"En eenen sluijer?"

Ja; want zij hield dien neder. Mijnheer Lyvett stond stil om goeden avond te zeggen, toen zij de deur voorbij gingen, en ik sprak tegen mevrouw Lyvett over den bedelaar, en ik verzocht haar in het vervolg om eene meid te schellen, ten einde haar uit te laten."

De naspoorder zag zijne aanteekeningen over. "Ik heb op hare plaats eene vraag vergeten," zeide hij. "Welke kleederen had het kind aan?"

Mevrouw Cooke's stem verflaauwde hier tot een gefluister. "Toen zijn manteltje af was, zag ik dat hij een blaauw jurkje en schortje aan had."

"Bespeurdet gij niets vreemds aan mevrouw Lyvett tusschen Woensdag, toen die vrouw hier was, en Donderdag avond?" hervatte hij.

"Niets vreemds. Eens of tweemaal had zij eenen aanval van ongesteldheid, dat aan de vermoeijenissen van de reis werd toegeschreven."

"Welke soort van ongesteldheid?"

"Anna, die haar zag, zeide dat zij nog erger schokken kreeg, dan iemand, die eene beroerte heeft, en een koud, akelig voorkomen had."

De beambte hoestte op eene bijzondere wijze. "De kamers, welke zij bewonen, stonden des Woensdags en Donderdags voor uwe bedienden open, denk ik?"

"Juist zoo als nu. Anna bedient hen."

"Is Anna een bescheiden meisje?"

"Bescheiden, mijnheer! Op welke wijze bescheiden?"

"Of zij den mond kan houden?"

"Ik denk van ja. Het is een zeer goed meisje."

"Sta mij toe dat ik om haar schel," zeide hij. En zonder naar de vergunning te wachten, stond hij op en schelde.

Anna kwam zelve en bleef met de deur in hare hand staan.

"Kom er in," zeide mevrouw Cooke, en de beambte stond op en sloot de deur achter haar. Zij zag dit verbaasd, bijna verschrikt aan. Het was eene korte, bleeke, bedaarde jonge vrouw, met eene muts op het hoofd. "Anna," zeide hare meesteres, "deze heer wenschte u eene vraag of twee te doen. Wees stipt in het antwoorden."

"Gij bedient mijnheer en mevrouw Lyvett?" begon hij. "Maakt de bedden op, veegt de kamers, enz?"

"Ja, mijnheer."

"Verleden Woensdag, nadat zij hier kwamen, en den volgenden dag, stonden toen de kamers geheel voor u open?"

"Open, mijnheer?" herhaalde het meisje, als of zij naauwelijks de vraag begreep. "Ja, zij waren open."

"Gij zaagt niets, dat u deed denken, dat er iets verborgen was—een bondel bij voorbeeld?"

"Ik heb daar in het geheel niet aan gedacht, mijnheer," was Anna's antwoord, nieuwsgierig wat het doel van dat alles was. "Er was niets verborgen, dat ik bespeurde."

"Kamertjes, kasten, alles was open?"

"Ja, denk ik. Behalve eene kast," ging de meid achteloos voort, als of zij dit van weinig belang achtte. "De sleutel er van was op eene verkeerde plaats gelegd."

"Ach!" merkte de beambte levendig aan, terwijl zich een scherpe trek van verstand op zijn gelaat vertoonde en weder verdween. "Wanneer was dat?"

"Op den Woensdag avond, mijnheer. Ik ging om de kleederen op te hangen, die mevrouw had laten liggen, en ik kon den sleutel van de kast niet vinden, van de kast in de kleedkamer, waar de kapstokken in zijn. Zij was toe en de sleutel weg."

"Vraagdet gij om den sleutel?"

"Neen, mijnheer. Den volgenden morgen schelde mijnheer Lyvett en vraagde er mij naar. En toen zeide mevrouw dat zij hem misschien had, dat zij er naar zien zou, en ik ging weder naar beneden."

"Sprak zij vaardig? Terstond?"

"Neen; niet voor dat mijnheer Lyvett er op aan drong den sleutel te hebben, en misnoegd scheen, tot mij zeggende, dat ik moest maken dat hij teregt kwam."

"Herinnert gij u nog of die kast des Donderdags, over dag, geopend werd?"

"Ik weet zeker, dat zij niet open was, toen ik de bedden opmaakte. Zij kan open geweest zijn, toen ik des avonds de kamer opredderde, maar ik heb er niet op gelet. Den volgenden morgen zag ik dat zij open was, en mijnheer Lyvett's goed er in was opgehangen."

"Mevrouw Lyvett was op een dier dagen of op beiden ongesteld: wat scheelde haar?"

"Zij zeide dat zij vermoeid was van de spoorwegreis. Zij kreeg hevige schokken."

"Zag zij er verschrikt uit?"

"Wel, dat deed zij," was het antwoord der meid; "ten minste, het kwam mij zoo voor."

De beambte deed nog eenige verdere vragen, maar zij wist niets meer van belang te zeggen. Hij rees van zijnen stoel op, rekte zich in zijne volle lengte uit, en legde zijne handen op hare schouders. "Welnu, meisje, weet gij wie ik ben? Ik ben een beambte der opsporende policie, en gij zijt onder verhoor geweest. Gij moet een stipt stilzwijgen bewaren aangaande hetgeen in deze kamer is voorgevallen. Zal ik u daartoe eenen eed afnemen?"

Het meisje hijgde, en zag naar hare meesteres om hulp. Hij zag dat hij zijn doel bereikt had: er bestond weinig noodzakelijkheid, om haar eenen eed te laten doen.

Toen de beambte mevrouw Cooke's woning verliet, ging hij regtstreeks naar het station, en vond daar eene boeren vrouw op hem wachtende. Ook deze was wegens den moord gekomen. Eene Suffolksche vrouw, die zeide dat zij een kind had opgepast, hetwelk zij zich verbeeldde juist te beantwoorden aan de beschrijving in de bewuste advertentie. Zou zij het lijk niet eens mogen zien?

Ja, zij werd er bij gebragt. Het lag daar met de blaauwe kleertjes aan, en het koord om den hals, juist zoo als het gevonden was. De vrouw wierp er eenen enkelen blik op, en viel toen door smart overweldigd bij het lijkje neder. Ach ja! het was het kind, dat zij het jaar en de negen maanden van zijn leven had opgepast. De beambte wachtte bedaard tot dat de uitbarsting harer tranen een weinig ophield, en bragt haar toen van daar en vraagde naar de bijzonderheden.

"Wie is zijne moeder? Kent gij haar?"

"Jufvrouw Penryn, mijnheer, is de naam, bij welken wij haar onder in Suffolk gekend hebben; maar wij hoorden dat zij zich te Londen jufvrouw May noemde. Mijn man dacht, dat zij misschien nooit jufvrouw Penryn geweest was; maar dat ging ons niet aan."

"En gij zegt, dat gij het kind verleden Woensdag bij haar liet?"

"Ja. Ik bragt hem naar Londen en moest heel wat loopen, om uit te vinden waar zij was, want zij was hertrouwd, en had hare oude woonplaats verlaten. Ik vond haar eindelijk, en het was op eene plaats, die zij St. John's Wood noemen—een heel fraai huis. Zij en haar man waren niet te huis, en ik wachtte tot zij kwamen. Zij ging hevig tegen mij aan, omdat ik hem gebragt had, en bood mij geld aan, om hem naar Australie mede te nemen, of om te Londen een huis op te zoeken, waar hij wezen kon. Doch ik zeide haar, dat ik niet kon, en liet er hem met zijne kleertjes."

"Hij was dus levend—toen gij hem verliet?"

"Levend! Lieve hemel, hij was levend en lag zoo lief te slapen op het groote hooge bed, waarop ik hem gelegd had. De tranen lagen nog op zijne koontjes, want zijne moeder had, in hare drift, bijna het leven uit hem geschud:—maar hij zou dat alles vergeten hebben, als hij ontwaakt was."

Wij behoeven vrouw Thorpp's onderhoud met den beambte niet verder te volgen; weldra deelde hij haar mede, dat hij voor het tegenwoordige met haar had afgedaan en zij kon vertrekken. "Een ding moet ik u echter zeggen," merkte hij aan, "dat gij niet het eerst in het veld zijt, wat de belooning betreft."

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 15 DECEMBER 1857.

DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $3,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.

KLEINE SOMMEN GELDS, HETZIJ BENEDEN EEN DOLLAR, OF CENTEN BOVEN EEN OF MEER DOLLARS, KUNNEN ONS IMMER PER BRIEF IN POSTSTEMPELS VAN EEN en DRIE CENTS, VAN LAATSTGENOEMDE 'T LIEFST, IN BETALING WORDEN TOEGEZONDEN.

ZULKE STEMPELS KAN MEN KOOPEN BIJ ALLE POSTMEESTERS.

GEREGISTREERDE BRIEVEN MET GELD KAN MEN VAN ONZEN RISICO ZENDEN. VOOR HET REGISTREREN MOET DE AFZENDER 5 CENTS BETALEN.

NB.—GEBOORTE-, TROUW- EN DOODBERIGTEN WORDEN GEPLAATST VOOR 25 CENTS.

CONGRES.

De President's Boodschap.

De Boodschap van President BUCHANAN werd in den voormiddag van den 8 dezer aan de beide Huizen van het Congres voorgelezen. Dezelve is te lang om geheel in ons blad te worden medegedeeld, en zoude ongeveer twaalf kolommen er van vullen; datgene wat wij er heden van plaatsen, omvat echter de voornaamste punten, en zal iederen lezer belang inboezemen.

Pres. Buchanan's argumenten voor eene verbetering van het geld-systeem, door versterking van deszelfs grondslag, zijn te regter tijd en met nadruk, en die de onverdeelde aandacht der gansche Unie, zoowel als van het Congres, tot zich zullen trekken. De betrekkingen der Ver. Staten met andere beschaafde mogendheden der aarde zijn van eenen vredelieven den aard, behalve die van Spanje en eenige Staten van Middel- en Zuid-Amerika. Onder andere zijn er moeijelijkheden in uitzigt met Paraguay, welke de President wil zoeken te vereffenen eerst met vriendelijke woorden, en deze niet helpende, met krachtdadige middelen.

Een groot gedeelte van de Boodschap is aan Kansas zaken gewijd, waarin de President het beginsel vast houdt, dat het volk der Territoiren den aard hunner eigene instellingen behoort te bepalen; beweert dat de geest der Nebraska-Kansas wet wordt in acht genomen door de slavernij clausul der Lecompton Constitutie den volke ter afstemming voor te leggen, en beveelt voor den vrede des lands en de permanente beslechting van een gevaarlijk sectioneel twistpunt aan, dat Kansas onmiddelijk tot de Unie zal worden toegelaten. Nopens dit gedeelte der Boodschap werden al dadelijk in den Senaat heftige debatten gevoerd door Senators DOUGLAS, STUART, en anderen, die willen, dat de gansche Constitutie den volke van Kansas ter aanneming of verwerping zal worden voorgelegd. (Dit verschil van gevoelen kan nog veel onenigheid in de Democratische partij te weeg brengen).

De opstand der Mormonen in Utah maakt het volgende punt van behandeling uit. De daadzaken worden kortelijk medegedeeld en het Congres opgedragen met [illegible] ter dempen, door vier regimenten troepen Utah uit te rusten. De organisatie van het nieuwe Territoir van Arizonia wordt ten sterkste aanbevolen. Hierop volgt eene blootlegging van den toestand der Nationale Schatkist. De uitgaven gedurende het met den 30 Junij geëindigde dienstjaar waren bijna een en zeventig millioen dollars en de ontvangsten gedurende dat tijdperk ruim acht en tachtig en een half millioen. Voor het loopende dienstjaar worden de uitgaven en de inkomsten op plus minus vijf en zeventig millioen dollars begroot.

De totale uitstaande schuld der Ver. Staten is op dit oogenblik slechts vijf en twintig millioen dollars.

Behalve eene vermeerdering van het Leger met vier regimenten, wordt ook het bouwen van tien kleine oorlogsbooten voor de Zeemagt aanbevolen. Van het publiek Domein sprekende, zegt de President, dat er reeds over drie honderd en drie en zestig millioen akkers land beschikt is, en er nog ruim duizend millioen akkers onverkocht liggen, over welker beschikking bij meer voorzigtigheid en spaarzaamheid, dan vroeger plaats had, wenscht in acht genomen te zien.

Met een kort verslag van het algemeen Post Bureau; eenige blikken op den pligt van bezuiniging in onze uitgaven en eenige wenken aan het Congres, om den President tijd te geven tot lezen en onderzoek der wetsontwerpen, welke het mogt aannemen, en hem bij het einde der zitting niet met dezelve te overladen, wordt de eerste Boodschap van President BUCHANAN besloten.

WASHINGTON NEWS.

Het Congres werd Maandag, den 7 dezer geopend, zijnde er 50 Senatoren en 222 Representanten tegenwoordig. De uitlegging der wet, welke op den eersten dag der zitting drie vierde van een jaar's tractament ($3'00) toekent, had ongetwijfeld invloed om zoo vele leden van het Huis reeds den eersten dag bijeen te brengen. De Vice President niet tegenwoordig zijnde, werd Mr FITZPATRICK tot Voorzitter protem van den Senaat gekozen.—Mr. JAMES L. ORR, van Zuid Carolina, werd verkozen als "Speaker" van het Huis met 125 tegen 84 stemmen voor Mr. GROW, van Pennsylvania, de Republikeinsche kandidaat.

De kwestie betreffende bankpapier werd geopend met de kennisgeving eener voor te dragen bill, om het uitgeven van banknoten beneden $100 in het district Columbia te voorkomen. Dit geschied blijkbaar met het doel, om daardoor een voorbeeld te geven aan andere Staten. De jongste per telegraaf ontvangene berigten luiden, dat de President ontslag heeft gegeven aan Mr. Stanton, Secretaris van Kansas, en Gen. Denver in diens plaats heeft aangesteld. Er is ook een gerucht in omloop, dat Gouv. Walker het volgende slagtoffer zijn zal.

PRESIDENTS BOODSCHAP.

Medeburgers van den Senaat

en het Huis van Vertegenwoordigers.

Ter beantwoording aan het voorschrift der Constitutie, is het nu mijn pligt geworden "het Congres berigt te geven van den toestand der Unie, en harer overweging zoodanige maatregelen aan te bevelen," als ik oordeel "noodzakelijk en doelmatig" te zijn.

Maar eerst en bovenal zijn wij aan den Almagtigen God dank verschuldigd, voor de talrijke weldaden, die Hij op dit volk heeft uitgestort, en onze vereenigde gebeden behooren tot Hem op te rijzen, opdat Hij voort ga met onze groote Republiek ook in het vervolg te zegenen, gelijk Hij haar in het verledene gezegend heeft. Sedert de verdaging van het laatste Congres hebben onze Constituenten eenen buitengewonen graad van gezondheid genoten. De aarde heeft hare vruchten overvloediglijk opgebragt, en heeft den arbeid des landmans mildelijk beloond. Onze groote stapelplantsen hebben hooge prijzen gemaakt, en tot in een kort tijdperk, hebben onze fabriek, mineraal en werktuigkundige werkzaamheden ruimschoots deel gehad aan den algemeenen voorspoed. Wij hebben in rijken overvloed al de grondstoffen van stoffelijken welvaart bezeten, en toch, niettegenstaande al deze voordeelen, is ons land in deszelfs geldelijke belangen tegenwoordig in eenen jammerlijken toestand. In het midden van onovertroffen overvloed in al de voortbrengselen van landbouw, en al de bouwstoffen van nationalen rijkdom, vinden wij onze fabrieken opgeheven, onze publieke werken vertraagd, onze bijzondere ondernemingen van verschillenden aard verlaten en duizenden nuttige werklieden buiten werk gesteld en tot gebrek gebragt. De inkomsten van het Gouvernement, die hoofdzakelijk voortspruiten uit schattingen op invoeren van buitenslands, zijn grootelijks verminderd, terwijl de door het Congres in hunne laatste zitting genomene toelagen, voor 't loopend fiscale jaar eene zeer groote som bedragen.

Onder deze omstandigheden kan er voor het einde onzer tegenwoordige zitting eene leening verzocht worden; doch dit, ofschoon diep te betreuren, zou blijken slechts een klein ongeluk te zijn, als het vergeleken werd met het lijden en de noodlijdigheid, die onder het volk heerscht. Het Gouvernement kan niet missen hier diep medelijden mede te hebben, ofschoon het buiten deszelfs magt staat zijn hulp te bieden.

Het is onze pligt te onderzoeken, wat zulke ongelukkige gevolgen heeft voortgebragt, en of dezelver terugkomst kan worden voorgekomen? Bij elken vroegeren achteruitgang kon de schuld billijk aan eene verscheidenheid van zamenwerkende oorzaken worden toegeschreven; maar niet zoo bij de tegenwoordige gelegenheid. Het is duidelijk dat onze bestaande rampen alleen zijn voortgesproten uit ons buitensporig en gebrekkig stelsel van papieren geld en bankcredieten, die het volk tot wilde speculatien en windhandel aanzetten.

Deze omwentelingen moeten bij opvolgende tusschenpoozen blijven voorkomen, zoo lang als het bedrog van het papieren geld en de bankleeningen en disconto's van het land aan de bescheidenheid van 1,400 onverantwoordelijke bankinrigtingen zullen worden overgelaten, die krachtens hare natuur zelve meer het belang harer aandeelhebbers, dan de algemeene welvaart zullen raadplegen.

De vervaardigers der Constitutie, toen zij aan het Congres de magt gaven om "geld te munten en de waarde daarvan te regelen," en den Staten het geld munten, het uitgeven van crediet briefjes, of het maken van iets anders dan gouden en zilveren munten tot courant geld ter betaling van schulden, beletten, meenden dat zij het volk tegen de rampen van een overtollig en onlosbaar papieren geld beschermd hadden. Zij zijn niet verantwoordelijk voor de bestaande ongeregeldheid, dat een Gouvernement, bekleed met de souvereine magt om geld te slaan en de waarde daarvan te regelen, geene magt zou hebben om voor te komen, dat anderen het gemunte geld uit het land jagen en de kanalen der circulatie met papier vullen, dat geen goud en zilver vertegenwoordigt.

Het is een der hoogste en verantwoordelijkste pligten van het Gouvernement, het volk een gezond circulatie middel te verzekeren, welks bedrag, met de meest mogelijke wijsheid en kennis, voor de behoeften van binnenlandschen handel en buitenlandsche wissels, moest worden geschikt gemaakt. Als dit of grootelijks boven of grootelijks onder den behoorlijken standaard is, vermeerdert of vermindert de verkoopbare prijs van ieders eigendom in dezelfde evenredigheid, en regtvaardigheid jegens afzonderlijke personen zoowel als onberekenbare rampen voor de maatschappij zijn er het gevolg van.

Ongelukkig is, onder de verklaring der federale Constitutie, die nu te lang de bovenhand heeft gehad, om veranderd te worden, deze gewigtige en teedere pligt van de magt tot geldslaan afgescheiden en wezenlijk tot meer dan veertien honderd staatsbanken overgebragt, die van elkander onafhankelijk handelen, en hun papieren geld bijna uitsluitend met inachtneming der tegenwoordige belangen der aandeelhebbers regelen. De souvereine magt uitoefenende van papieren geld in plaats van gemunt geld, voor het land, daar te stellen, is de eerste pligt, dien deze banken aan het publiek verschuldigd zijn, in hunne gewelven een voldoend bedrag aan goud en zilver te hebben, om ten allen tijde en onder alle omstandigheden de omwisseling van hunne banknoten in gemunt geld te waarborgen. Geene bank moest ooit gecharterd worden, zonder zoodanige beperkingen in hare zaken, die deze uitkomst zeker maken. Alle andere beperkingen zijn bij vergelijking ijdel.—Dit is de eenige ware toetssteen, de eenige krachtdadige regulateur van het papieren geld—de eenige die het publiek voor uitgeven van te veel papieren geld en voor bankschorsingen kan bewaren, enz.

Diensvolgens is er gemakkelijk rekenschap te geven van onze financiele geschiedenis gedurende de laatste veertig jaren. Het is eene geschiedenis geweest van buitensporige uitbreidingen in de handelszaken van het land, opgevolgd door ruineuse intrekkingen. Bij achtereen volgende tusschenpoozen zijn de beste en ondernemendste mannen tot hunnen ondergang gelokt door onmatige bankleeningen van blootelijk papier crediet, die hen aanzetten tot buitensporige invoeren van buitenlandsche goederen, wilde speculatiën en verderfelijken en zedebedervenden windhandel. Als de crisis komt, want komen moet zij, kunnen de banken het volk geene hulp aanbieden. In eene ijdele worsteling om hare debets in specie in te lossen, zijn zij verpligt hare leeningen en haar bankpapier te bekrimpen, en eindelijk, in het uur der droefenis, als hunne hulp het meest benoodigd is, zinken zij en hunne schuldenaars te zamen in insolventie, enz.

Intusschen is het de pligt van het Gouvernement, om met alle behoorlijke middelen, die in deszelfs magt staan, het lijden van het volk te helpen verligten, dat door de schorsing der banken veroorzaakt is, en voor het niet terugkeeren van dezelfde ramp te zorgen. Ongelukkig kan zij in beide opzigten der zaak slechts weinig doen. Dank zij der onafhankelijke schatkist, het Gouvernement heeft zijne betaling niet geschorst, waartoe het gedwongen was door het failliet gaan der banken in 1837. Het zal voortgaan met zijne debets aan het volk in goud en zilver af te doen. Deszelfs uitgaven in gemunt geld zullen in omloop komen, en tot wezenlijke hulp zijn in het herstellen eener gezonde currentie. Mogten wij gedwongen zijn van deszelfs hoog crediet eene tijdelijke leening te maken, dan kan zulks op voordeelige voorwaarden geschieden. Dit zal echter, zoo mogelijk, vermeden worden; doch zoo niet, dan zal het bedrag tot de laagste doenlijke som beperkt worden.

Ik heb daarom besloten, dat, terwijl er geene nuttige gouvernementswerken, die reeds aan den gang zijn, zullen geschorst worden, nieuwe werken, die nog niet zijn aangevangen, zullen worden uitgesteld, [illegible]. Zij, die tot deszelfs verdediging noodzakelijk zijn, zullen worden voortgezet, als of er geene crisis in onze geldelijke belangen had plaats gehad. Doch het federale gouvernement kan niet veel doen tegen het terugkeeren van bestaande rampen. Zelfs al stonden er geene onoverkomelijke constitutioneele tegenwerpingen tegen de oprigting eener Nationale Bank, zou deze geene evenredige [illegible]mende zekerheid geven. De geschiedenis van de laatste Bank der Vereenigde Staten bewijst overvloediglijk de waarheid dezer bewering. Zulk eene bank kon niet, al wilde zij, het papieren geld en de credieten van veertien honderd Staats Banken op zulk eene wijze regelen, dat de ruineuse uitbreidingen en intrekkingen in onze currentie, die gedurende het bestaan der laatste bank het land aandeden worden voorgekomen, of ons tegen toekomstige schorsingen beveiligen.

Wel overwogen, moeten wij geheel op de vaderlandsliefde en de wijsheid der Staten steunen, ter voorkoming en herstelling van het kwaad. Als zij ons eene echte specie basis voor ons papieren geld zullen verschaffen, door het bedrag der banknoten eerst op twintig en naderhand op vijftig dollars te brengen; als zij zullen eischen, dat de banken ten allen tijde ten minste een dollar in goud of zilver voor elke drie dollars van hunne circulatie en depositen voor handen moeten hebben; en als zij in eene zelf uitvoerende wet, die door niets kan geweerd worden, zullen bepalen, dat zij op het oogenblik, dat zij schorsen, tot vereffening moeten overgaan, dan geloof ik dat zulke bepalingen, met eene wekelijksche uitgave door elke bank van een verslag van haren toestand, veel zouden doen om ons tegen toekomstige schorsingen van betalingen in klinkende munt te beveiligen. Het Congres bezit mijns inziens de magt, om eene gelijkvormige bankroet wet te passeren, toepasselijk op al de bankinrigtingen in de Ver. Staten, en ik beveel derzelver uitoefening ten sterkste aan. Aldus zou het de onherroepelijke organische wet van het bestaan van elke bank worden, dat eene schorsing van betalingen in specie haren burgerlijken dood zal medebrengen.—Het bestaan van banken en de circulatie van bankpapier zijn zoo vereenzelvigd met de gewoonten onzes volks, dat zij heden ten dage niet plotseling kunnen afgeschaft worden, zonder veel onmiddelijke schade voor het land. Als wij dezelve tot hare behoorlijke spheer konden bepalen en voorkomen, dat zij tot den geest van wilde en roekelooze speculatie aanleiding geven, door buitensporige leeningen en te veel banknoten, kunnen zij met voordeel voor het publiek worden voortgezet.—Maar dit zeg ik, na lange en vele overweging: Als het bij ondervinding zal blijken onmogelijk te zijn, de gemakken te genieten, die goed gevondene banken verschaffen kunnen, zonder te gelijker tijd de rampen te lijden, welke de buitensporigheden der banken tot hier toe over het land hebben gebragt, dan zal het verreweg het minste kwaad zijn dezelve geheel en al van de magt te berooven om papieren geld uit te geven en haar bij de functiën van banken van depositen en disconto te bepalen.

BUITENLANDSCHE ZAKEN.

Onze betrekkingen met de buitenlandsche gouvernementen zijn, over het algemeen, in een bevredigenden toestand. De diplomatische moeijelijkheden, die tusschen het gouvernement der Vereenigde Staten en Groot Brittanje, bij de verdaging van het laatste Congres, bestonden, zijn gelukkig ten einde gebragt door het aanstellen van eenen britschen minister voor dit land, die hartelijk ontvangen is. De President, zeggende dat wij geen regt hebben, om aan de opregtheid van het britsche gouvernement in deszelfs verklaring van het Clayton Bulwer verdrag te twijfelen, drukt te gelijkertijd zijne omzigtige overtuiging uit dat deze verklaring in strijd is zoo wel met deszelfs letter als met deszelfs geest. De zaak is, dat, als twee natien gelijk Groot Brittanje en de Ver. Staten, die wederzijds de vriendschappelijkste betrekkingen met elkander wenschen te bewaren, ongelukkig een verdrag hebben gemaakt, dat zij in eenen geheel tegenovergestelden zin begrijpen, het de verstandigste weg is zulk een verdrag te vernietigen en een nieuw aan te vangen. Zoo dit terstond gedaan was, zouden alle moeijelijkheden in Centraal Amerika, zeer waarschijnlijk reeds vroeger, tot voldoening van beide partijen, zijn vereffend. Terwijl ik deze gevoelens koester, zal ik des niet te min niet weigeren tot eene billijke vereffening der Centraal Amerika kwestie mede te werken, hetgeen niet practicaal onbestaanbaar is met de amerikaansche uitlegging van het verdrag. Ten dien einde zijn er onlangs door het britsche gouvernement in eenen vriendschappelijken geest voorslagen gemaakt, welke ik goedkeur; doch of deze vernieuwde pogingen tot eene uitkomst zullen leiden, ben ik niet voorbereid, om hier mijn gevoelen over te uiten. Een kort tijdsbestek zal dit beslissen.

Met Frankrijk blijven onze vriendschaps betrekkingen nog steeds voortduren. Het fransche gouvernement heeft in vele jongste gevallen, die niet behoeven opgesomd te worden, eenen geest van welwillendheid en vriendelijkheid jegens ons land aan den dag gelegd, dien ik van harte beantwoord. Desniettegenstaande is het zeer te bejammeren, dat twee natien, welker voortbrengselen van zulk eenen aard zijn, dat zij de uitgebreidste ruilingen en het vrijste commerciele verkeer uitlokken, zouden voortgaan met oude en afgezonderde beperkingen van den handel tegen elkander door te zetten. Ons commercieel verdrag met Frankrijk is in dit opzigt eene uitzondering op onze verdragen met alle andere commerciele natien. Het heeft ijverig verschilmakende belastingen zoo op tonnenlast als op artikelen, gegroeid, voortgebragt en vervaardigd in het eene land, als zij in schepen worden aangebragt, die tot het andere behooren. Met alle andere europesche gouvernementen, behalve met dat van Spanje, zijn onze betrekkingen zoo vreedzaam als wij kunnen gewenscht worden. Het doet mij leed te moeten zeggen, dat er sedert de verdaging van het Congres geenen voortgang is gemaakt, ter beslechting van eene der talrijke klagten van onze burgers tegen het spaansche gouvernement, benevens de beleediging onze vlag aangedaan door het spaansche oorlogsfregat *Ferrolana*, op de opene zee, aan de kust van Cuba, in Maart, 1855, door op de amerikaansche poststoomboot *Eldorado* te schieten, en haar tegen te houden en te doorzoeken, welke onerkend en onhersteld blijft. De algemeene toon en gezindheid van het spaansche gouvernement jegens de Vereenigde Staten zijn zeer te bejammeren. Onze buitengewone Gezant en Minister Plenipotentiaris voor Spanje heeft verzocht te worden teruggeroepen; en mijn voornemen is eenen nieuwen minister naar Spanje te zenden, met bijzondere instructien aangaande al de kwestien, die tusschen de twee gouvernementen hangende zijn, en met het besluit om die, zoo mogelijk, spoedig en in der minne beslecht te zien.

Aangaande het gezantschap naar China zegt de President: Terwijl onzen Minister is voorgeschreven eene onzijdige houding in betrekking tot de bestaande vijandelijkheden te Canton aan te nemen, zal hij met de britsche en fransche ministers hartelijk in alle vreedzame maatregelen medewerken, om, door middel van verdragsbepalingen, voor den handel die regtmatige concessien bij voortduring te verzekeren, welke de natien der wereld het regt hebben te verwachten, en welke men China niet langer kan laten weigeren. Volgens ontvangene verzekeringen, koester ik er geenen twijfel aan, of de drie ministers zullen in eene harmonische overeenkomst handelen, om dergelijke commerciele verdragen voor elke der mogendheden, welke zij vertegenwoordigen, te bekomen.

Onze moeijelijkheden met Nieuw Grenada, die kort geleden nog zulk een dreigend voorkomen hadden, zijn, is te hopen, op eenen goeden weg om geschikt te worden, op eene voor beide partijen eervolle wijze.

Wat betreft de landengte van Panama, beveelt hij het Congres het passeren van eene wet aan, die den President magtigt, om, des noods, de land- en zeemagt der Vereenigde Staten te gebruiken, om de waarborging van onzijdigheid en bescherming in werking te brengen. Ik beveel ook eene gelijke wetsuitvaardiging aan voor de veiligheid van alle andere wegen over de landengte, bij welke wij bij verdrag belang hebben kunnen krijgen.

Aangaande de expeditie van Walker naar Nicaragua, zegt hij: zulke ondernemingen kunnen bij geene mogelijkheid aan het land goed doen, maar hebben reeds veel schade toegebragt, zoo aan deszelfs belangen als deszelfs karakter. Ik beveel 't gansche onderwerp de ernstige aandacht van het Congres aan, geloovende dat onze pligt en onze belangen alsmede ons nationaal karakter eischen, dat wij zulke maatregelen nemen, die dienstbaar zullen zijn, om onze burgers van het begaan van dergelijke gewelddadigheden af te houden.

Van burgers der Ver. Staten, die in Paraguay zaken doen, zijn de goederen met beslag belegd en hun ontnomen, en zij zijn anderzins door de overheden op eene beleedigende en willekeurige wijze behandeld, hetgeen vergoeding eischt. Er zal dus in eenen vasten maar verzoenlijken geest daarom gevraagd worden. Dezelve zal met meer waarschijnlijkheid worden toegestaan als de Executief zal gemagtigd zijn, om in geval van weigering andere middelen te gebruiken. Dit wordt diensvolgens aanbevolen.

KANSAS.

De President beschouwt vervolgens in het lange en breede de Kansas-kwestie; zeggende dat, onder de Kansas Nebraska wet, de Conventie ter vervaardiging eener constitutie niet verpligt was, om eenig ander gedeelte van dat instrument aan eene stemming te onderwerpen, uitgezonderd dat, betreffende het begrip der huisselijke instelling slavernij. Dit zal verduidelijkt worden door zich eenvoudig tot hare taal te wenden. Bij deze stemming zal elk burger in de gelegenheid zijn, om door zijne stem zijn gevoelen te uiten, of Kansas in de Unie zal worden opgenomen, met of zonder slavernij, en dus kan de ophitsende kwestie vreedzaam beslist worden op de wijze zelve, die door de organieke wet vereischt wordt. De stemming zal gehouden worden onder wettig gezag, en als eenig gedeelte der inwoners zal weigeren te stemmen, als daartoe eene goede gelegenheid wordt aangeboden, zal dit hunne eigene vrijwillige daad zijn, en zij zullen alleen voor de gevolgen verantwoordelijk zijn. Of Kansas vrij zal zijn of een slavenstaat, moet eventueel onder het een of ander gezag, door eene stemming beslist worden, en de kwestie kan het volk nooit duidelijker worden voorgesteld, dan in het tegenwoordig oogenblik gedaan wordt. Mogt deze gelegenheid verzuimd worden, dan kan het jaren lang binnenlandsche tweedragt en burgeroorlog na zich slepen, [illegible] onderwerp aan de meenderheid des volks onaangenaam is, kan geene menschelijke magt het beletten, dezelve binnen een kort tijdsbestek te veranderen. Onder deze omstandigheden mag er wel gevraagd worden, of de vrede en rust van het gansche land niet van grooter gewigt zijn, dan eene slechts tijdelijke overwinning van eene der politieke partijen in Kansas. Mogt de "Constitutie zonder slavernij" door de stemmen eener meerderheid worden aangenomen, dan worden de regten van eigendom in slaven, die zich thans in het Territoir bevinden, bewaard. Het getal derzelven is zeer klein, maar als het grooter was, zou deze bepaling even regtvaardig en billijk zijn. Deze slaven werden in het Territoir gebragt onder de Constitutie der Ver. Staten, en zijn nu het eigendom van hunne meesters. Dit punt is eindelijk geheel beslist door de hoogste geregtelijke vierschaar van het land en wel op het duidelijk grondbeginsel, dat als eene Confederatie van souvereine staten een nieuw Territoir op hunne gemeenschappelijke kosten bekomt, billijkheid en geregtigheid eischen, dat de burgers van een en allen derzelven het regt zullen hebben, om er in mede te nemen al wat door de algemeene constitutie als eigendom erkend wordt. Al den eigendom in slaven, die reeds in het Territoir zijn, verbeurd te verklaren, zou eene daad geweest zijn van groote onregtvaardigheid, en strijdig met de handelwijze der andere Staten der Unie, die de slavernij hebben afgeschaft.

UTAH.

Vervolgens eischt Utah de aandacht van den President:

Dit is de eerste opstand, die in onze territoiren bestaan heeft, en de menschlievendheid zelve eischt, dat wij dien ten onder brengen. Wij moesten daarheen gaan met zulk eene ontzagwekkende magt, dat zij overtuigd werden, dat tegenstand vruchteloos was en dus bloedstorting werd voorgekomen. Wij kunnen hun op die wijze overtuigen, dat wij hunne vrienden zijn, niet hunne vijanden. Ten einde dit doel te bereiken, zal het, volgens de schatting van het departement van oorlog, noodzakelijk zijn, vier regementen meer op te rigten, en dit beveel ik het Congres ernstig aan.

In den tegenwoordigen tijd van drukking in de ontvangsten van dit land, doet het mij leed verpligt te zijn, zulk eenen maatregel aan te velen, doch ik vertrouw op de ondersteuning van het Congres, het koste wat het wil, tot de tenonderbrenging van dezen opstand, en tot het herstellen en handhaven van de souvereiniteit der Constitutie en de wetten in het Territoir Utah.

ARIZONIA.

Daarop beveelt hij het oprigten van een Territoriaal Gouvernement voor Arizonia aan, en dringt aan de vriendschappelijke overweging van het Congres het onderwerp van den spoorweg naar de Stille Zee op.

V. S. FINANCIEN.

Uit het rapport van den Secretaris der Schatkist blijkt, dat de som der ontvangsten, uit alle bronnen, in de schatkist, gedurende het fiscale jaar, eindigende den 30 Junij, 1857, acht en zestig millioen, zes honderd twee en dertig duizend, vijf honderd en dertien dollars en zeven en zestig cents ($68,632 513 67) welke som, met het restant in de schatkist in het begin van het jaar, een gezamenlijk bedrag uitmaakt, voor de dienst van het jaar, van acht en tachtig millioen, vijf honderd twee en dertig duizend, acht honderd en negen en dertig dollars en twaalf cents ($88,532,839,12); de uitgaven bedroegen zeventig millioen, acht honderd twee en tachtig duizend, [illegible] dollars en [illegible] cents ($70,822,720.85,) blijvende dus in de schatkist op den 1 Julij, 1857, zeventien millioen, zeven honderd en tien duizend, honderd en [illegible] dollars, [illegible] cents ($17,710,114 27.). De ontvangsten in de schatkist in de eerste drie maanden van het tegenwoordige fiscale jaar, aanvangende den 1 Julij, bedroegen twintig millioen, negen honderd negen en twintig duizend, acht honderd en negentien dollars, zeven en twintig cents ($20,929,819.27,) en de geschatte ontvangsten van de overige negen maanden, tot 30 Junij, 1858, zijn zes en dertig millioen, zeven honderd en vijftig duizend dollars ($36,750,000), hetgeen met het boven opgegeven restant een gezamenlijk bedrag van vijf en zeventig millioen, drie honderd negen en tachtig duizend, negen honderd vier en dertig dollars, acht cents (75,389,934.08), uitmaakt. De wezenlijke uitgaven in de eerste drie maanden van het tegenwoordige jaar bedroegen drie en twintig millioen, zeven honderd en veertien duizend, vijf honderd acht en twintig dollars, zeven en dertig cents ($23,714,528.37). De waarschijnlijke uitgaven van de overige negen maanden tot 30 Junij, 1858, zijn een en vijftig millioen, twee honderd acht en veertig duizend, vijf honderd en dertig dollars, vier cents ($51,248-530,04), hetgeen geschat wordt ten einde van het tegenwoordige fiscale jaar in de schatkist een restant van vier honderd zes en twintig duizend, acht honderd vijf en zeventig dollars, zeven en zestig cents ($426,875.67,) te zullen overlaten. Het bedrag der publieke schuld, dat to dezer tijd niet is afgedaan, is vijf en twintig millioen, honderd vijf en zestig duizend, honderd vier en vijftig dollars, een en vijftig cents (25,165,154.51).

Het bedrag geschat voor de uitgaven van de overblijvende negen maanden van het tegenwoordige fiscale jaar zal naar alle waarschijnlijkheid toenemen uit oorzaken door den Secretaris opgegeven. Daarom is zijn raad, om te magtigen ter voorziening in elk tijdelijk te kort tot het uitgeven van een beperkt bedrag van schatkistnoten, goedgekeurd, en dien overeenkomstig beveel ik het passeren van zoodanige wet aan, als in het rapport van den Secretaris is opgegeven. Het tarief van den 3 Maart, 1857, is nog maar sedert een kort tijdsbestek in werking geweest, en onder omstandigheden zoo ongunstig voor eene juiste ontwikkeling van deszelfs uitwerkselen als middel van inkomsten, dat ik het als onDienstig zou beschouwen, ten minste voor het tegenwoordige, om deszelfs herziening te ondernemen.

Ik wenschte de bijzondere aandacht van het Congres in te roepen op de aanbevelingen van den Secretaris der Zeedienst, ter gunste van het bouwen van tien kleine stoom-oorlogschepen, die niet diep gaan. De gansche kosten van derzelver bouw zou geene $2,300,000 te boven gaan.

De President raadt groote omzigtigheid aan in het beschikken over publieke landerijen, dewijl zij, als eene bron van inkomsten, van groot gewigt zijn. Derzelver gewigt is veel grooter als woonsteden opleverende voor een stoutmoedig en onafhankelijk ras van eerlijke en ijverige burgers, die den grond wenschen te bebouwen, en zij behooren hoofdzakelijk aangewend te worden tot het bevorderen van deze wijze en weldadige politiek. Als het Congres na dezen eenige andere sectien aan Staten en Compagnien schenkt, gelijk het vroeger gedaan heeft, dan beveel ik aan, de tusschen liggende sectien, die door het Gouvernement gehouden worden, voor preemptie door wezenlijke nederzetters vatbaar te maken.

Het tegenwoordige stelsel van den Indianen kostbare geschenken te geven, ten einde hen in vrede te houden, is gebleken zonder de gewenschte uitwerking te zijn. Men gelooft dat het eene betere politiek zal wezen, hen op geschikte plaatsen te coloniseren, alwaar zij de eerste beginselen van onderwijs kunnen genieten, en langzamerhand worden opgeleid tot het aannemen van de zeden der nijverheid.

In zoo ver de proef genomen is, is zij goed gelukt en zal zonder twijfel minder kostbaar blijken te zijn, dan het tegenwoordige stelsel.

"Ja," peinsde zij, "ik herinner mij, dat het nieuwsblad van eene belooning sprak. Wat geliefde u te zeggen, mijnheer?"

"Er is een ander voor u hier geweest, en heeft inlichtingen gegeven, die ons op hetzelfde spoor leiden, zoodat de belooning voor hem en niet voor u zal zijn."

"De belooning voor mij!" riep de arme vrouw met afgrijzen. "Mijnheer, zoudt gij denken dat ik eene belooning zou willen aanvoeren, voor te zeggen wat ik wegens het vermoorden van kleinen Randy weet? Neen, laat hen die aannemen, die daar het hart toe hebben, maar ik zal er mij nooit over bekommeren en mijn man ook niet."

2.

Dienzelfden morgen, niet lang na het vertrek van den beambte van mevrouw Cooke's woning, werd er in de gezelschapskamer gescheld, en Anna ging naar boven. Mevrouw Lyvett zat aan hare piano en beproef de eenige nieuwe muzijk. Zij liet de meid eenige minuten met de deur in hare hand wachten. Dat was zoo hare manier van doen.

"O!" zeide zij, toen zij zich verwaardigde zich om te keeren, "Ik vergat, toen ik het middagmaal bestelde, dat wij het vroeger dan gewoonlijk wilden hebben—ten vijf ure."

Zij gingen naar eenen der schouwburgen. Mijnheer Lyvett had den vorigen dag eene loge afgehuurd. Des namiddags ging mevrouw Lyvett uit; zij ging wat winkels bezoeken, kocht eene bloemkrans voor het haar, en eenige andere mooije dingetjes, die in haren smaak vielen, liet fijne fruit naar hare woning brengen, onverschillig wat er de prijs van was, teekende in op een nieuw en duur werk, dat juist uitkwam, en werd ook geabonneerde der eerste klasse in eene der groote leesbibliotheken, en betaalde voor het gansche jaar vijf guinjes vooruit. Zij scheen besloten te hebben haars echtgenoots geld te laten vliegen. Zij zeide hun, dat zij hare boeken elken dag wilde verwisseld hebben, en dat zij zich in gereedheid moesten houden, om zoo dikwijls naar haar te zenden als zij verkoos. Zij zocht vervolgens zes of acht boekdeelen uit, om mede te nemen, liet eene cabriolet roepen, en ging daarin naar huis. Het volk uit de bibliotheek vonden haar eene zeer wonderlijke dame, rusteloos, verstrooid en prikkelbaar.

Het was toen bijna half vijf. Zij vloog in hare slaapkamer, met het voornemen om zich nog voor het eten voor den schouwburg aan te kleeden, zette zich voor den spiegel en maakte haar haar op, stak er de kunstbloemen in, die zij gekocht had, en schelde toen aan Anna, om haar met haar kleed te helpen. Mijnheer Lyvett kwam te huis en kleedde zich ook. Het was bijna half zes toen zij begonnen te eten.

Toen het tafellaken was weggenomen, zette Anna den wijn op de tafel, en liep toen naar beneden om de koffij te halen, die besteld was. Zij zette het theeblad, met de twee koppen en de zilveren koffijkan voor mevrouw Lyvett.

"En nu, Anna," zeide mijnheer Lyvett, "moet gij ons eene cabriolet gaan halen: wij zullen ons spoedig gereed maken."

Anna ging heen en kwam weldra in eene cabriolet terug. Toen zij er uit steeg kwam de heer, die haar des morgens zulk eenen schrik had aangejaagd, op het hek aan. Zijne kleeding was veranderd, en hij had nu een ambtelijk voorkomen. Zij zag twee policiedienaars daar digt bij rondzweven, en haar hart klopte in hare keel van angst.

"Voor wien hebt gij die cabriolet gehaald?" vraagde hij.

"Voor mijnheer en mevrouw Lyvett, mijnheer," antwoordde zij, met eene bevende stem. "Zij gaan naar den schouwburg."

"Goed. Wij kunnen ze noodig hebben. Beschouw u zelven als in mijne dienst, mijn vriend."

De voerman raakte zijnen hoed aan, en keek nieuwsgierig toe. Ook hij had de policiedienaars bespeurd, en wist dat zij op geene gewone zaak uit waren; eens voermans instinct is op deze punten scherp. Anna vloog het pad op naar de deur toe, die zij met haren sleutel opende. De gedachte kwam bij haar op, dezelve te sluiten en tegen die verschrikkelijke policiebeambten te versperren; maar zij durfde niet, en hield haar open voor den opperste, om hem binnen te laten. "Sluit de deur niet toe," zeide hij; "laat ze op de klink." Zij wist niet wat er gaande was, maar had er een duister bewustzijn van, dat het op mijnheer en mevrouw Lyvett betrekking had. Mevrouw Cooke zag den beambte door het raam harer spreekkamer naderen; de keukenmeid, die toevallig uit de keuken naar boven keek, zag het ook; de eerste kwam uit hare kamer, en de laatste kwam met verbaasde blikken den trap op. "Mijnheer en mevrouw Lyvett zijn in hunne zitkamer?" merkte de beambte tegen mevrouw Cooke aan.

"Ja," antwoordde zij, terwijl hare handen zenuwachtig de eene over de andere werkten, "ik geloof van ja."

Hij wendde zich tot Anna. "Ga naar boven en dien mij aan. Mijnheer Smith. Ik volg u."

"O mijnheer—als het u belieft—*moet* ik het doen?" stamelde zij met een bleek gezigt en klapperende tanden.

Hij zag haar aan. "Neen. Gij zoudt meer kwaad dan goed doen. Ik zal mij zelven aandienen." Hij ging zachtjes den trap op, terwijl hij sprak, en de drie verschrikte vrouwen kropen digt aan de leuning en staarden hem achterna. Plotseling greep de keukenmeid hare meesteres vast, en stiet eenen gesmoorden kreet uit. Daar, tegen den muur, stonden de twee policiedienaren, die zonder beweging waren binnengekomen.

Mijnheer Lyvett zat op zijne plaats aan de tafel. Mevrouw Lyvett was er van afgeschoven, en leunde achterover in eenen leuningstoel. De speurhond der policie wierp op haar eenen blik met eens speurhonds oordeelkundig oog. Hij zag eene hupsche jonge vrouw, in eene rijke avondkleeding, gouden sieraden om haren schoonen hals en armen, en de vlechten van haar schoon haar doorweven met eene krans van witte bloemen.

Mijnheer Lyvett stond vol verbazing op, toen hij den vreemdeling bedaard zag binnenkomen en de deur achter zich sluiten. "Het doet mij innig leed hier eene boodschap te hebben," zeide de beambte, "en ik verzoek verschooning voor mijn indringen, maar de wet kent geene gunst. Ik heb iets met deze dame te verhandelen."

"Wat te verhandelen?" vraagde Frederick Lyvett op eenen hoogen toon.

"Het doet mij leed te moeten zeggen, dat ik een bevelschrift tot hare inhechtenisneming heb."

"Wat meent gij?" barstte, na eene pauze van ontsteltenis, mijnheer Lyvett uit. "Deze dame is mijne vrouw."

"Dat weet ik; en ik kan slechts zeggen, dat ik hoop, dat de zaken, die er op het oogenblik donker—donker uitzien, op eene bevredigende wijze zullen worden opgehelderd, zoodat mevrouw Frederick Lyvett aan hare vrienden mag worden teruggegeven."

Frederick Lyvett viel hem hier in de rede, latende zijne woorden van eenen hartstogtelijken vloek voorafgaan. "Hoe durfde een straatdiender in zijn huis dringen—hoe durfde hij mevrouw Lyvett beleedigen?" zoo danig was derzelver inhoud.

"Ik ben geen straatdiender, mijnheer Lyvett," was het kalme antwoord. "Hier is mijn kaartje: gij zult zien wat ik ben. Ik heb het genoegen met uwen vader en mijnheer Castlerosse bekend te zijn, en ik kwam hier zelf dezen avond, in plaats van mijne ondergeordenden te zenden, opdat deze inhechtenisneming—die gedaan *moet* worden, versta mij wel—zou geschieden met zoo weinig kwetsing voor uw gevoel als mogelijk."

Des beambtes manier van spreken en voorkomen waren zoo ambtspligtig en gematigd, dat Frederick Lyvett ongevoelig bedaarde. Plotseling schoot hem eene gedachte te binnen.

"Mogt mijne vrouw, als mejufv. May, eene schuld of schulden gemaakt hebben," zeide hij, "dan hebt gij u thans tot mij te vervoegen; en niet tot haar."

"Het is geene zaak van schuld," antwoordde de beambte. "Ik wenschte dat het dit was. Het bevelschrift vermeldt eene criminele beschuldiging."

"Poe!" hernam mijnheer Lyvett verachtelijk. "Ik kan u zeggen, dat gij in de eene of andere grove misleiding verkeert. Gij hebt mijne vrouw voor iemand anders genomen."

De beambte trok een papier uit zijnen zak en opende het. "Het bevelschrift," zeide hij, "is tegen Sophia Lyvett, anders May, anders Penryn."

Mijnheer Lyvett begon een weinig te wankelen, en wendde zijne oogen naar zijne vrouw. Hij zag nimmer een gezigt zoo veel schrik uitdrukken. Het was volkomen loodkleurig, en de donkere kringen, die zich eenmaal te voren, eene week geleden, rondom hare oogen hadden vertoond, waren op nieuw verschenen, en de kin was nedergezonken, gelijk wij dat bij de dooden zien.

"Kom, mevrouw," zeide de beambte, "hoe sneller er aan deze dingen een einde wordt gemaakt, hoe minder kwelling zij veroorzaken. Ik geef u mijn woord, dat alles zoo omzigtig mogelijk zal geschieden. Niemand zal in de cabriolet komen, of gij moest verlangen dat uw echtgenoot medegaat. Sta mij toe dat ik om eene shawl of eenen mantel schel."

"Ik zal nooit met u medegaan," snikte zij. "Ik tart u mij in hechtenis te nemen."

"Mevrouw, gij bevindt u reeds in hechtenis, en het zal goed zijn mij bedaard te vergezellen. Ik heb policiedienaars bij de hand, maar ik zou hen niet gaarne te hulp roepen, of gij moest er mij toe noodzaken."

Zij maakte eene beweging om op te staan, waarschijnlijk tot tegenstand, doch zonk weder neder, bewegeloos en ademloos.

"Gij hebt haar vermoord!" riep Frederick Lyvett in verontrusting uit. "Hoe durft gij hier met uwe snoode en ongerijmde vertelseltjes komen? Help, help!" voegde hij er bij, de schel grijpende en schellende.

"S—t!" viel de beambte hier schielijk in, "eilieve, maak niet dat de kamer vol loopt—om harentwil; om uwentwil. Ligt haar hoofd op. Slechts een weinig water," riep hij, naar de deur vliegende den trap af. "*Een* uwer kan het boven brengen."

Het was mevrouw Cooke, die er mede binnen kwam, hetzij uit een gevoel van nieuwsgierigheid, of uit het meer omzigtige, om mevrouw Lyvett voor het aangapen der meiden te bewaren. De beambte knikte tot een teeken van goedkeuring, en sloot de deur zoodra zij in de kamer was.

"Het is eene vrij schandelijke zaak," riep Frederick Lyvett haar toe, "dat het policie beambten zoo maar vrij staat, om in de huizen te komen als het hun belieft!"

"Ik zou liever elke som hebben gegeven, mijnheer Lyvett, dan dat het hier gebeurd was," antwoordde zij. "Het zal voor altijd een vlek op mijn huis zijn."

Deze woorden—neen, het was veeleer de toon dan de woorden—vielen wonderlijk op het onthutste gemoed van Frederick Lyvett. "Waar beschuldigt gij mijne vrouw van?" vraagde hij, zich tot den beambte wendende.

"De beschuldiging is die van moord."

"MOORD!" herhaalde de jongman.

"Moord met voorbedachten rade."

Hij waggelde achteruit, en viel op eenen stoel achter zijne vrouw neder, met lippen zoo bleek als de haren.

"Aan wien—wanneer gepleegd?" vraagde hij, naar lucht snakkend.

(*Slot volgt.*)

Uit het rapport van den Postmeester Generaal zal gezien worden, dat het Postkantoor Departement nog steeds van de Schatkist afhankelijk is, voor een gewigtig gedeelte van de middelen tot het ondersteunen en uitbreiden van deszelfs werkzaamheden.

De President eindigt met zijn besluit te kennen te geven, om geen wetsontwerp goed te keuren, dat hij niet onderzocht heeft, en het zal eene zaak van de uiterste noodzakelijkheid zijn, die hem ooit zal bewegen van dezen regel af te wijken. Daarom beveelt hij de twee huizen eerbiedigliijk maar ernstig aan, den President ten minste twee dagen toe te staan voor de verdaging der zitting, waarin geen wetsontwerp zal worden voorgedragen.

☞ Uit een dezer dagen te Milwaukie ontvangen particulier schrijven uit het vierde District der Provincie Zeeland, wordt ons door eene vriendenhand het volgende medegedeeld:

Ten gevolge van den bijzonder warmen zomer, zoo als de oudste menschen zich niet herinneren ooit te hebben bijgewoond, is de oogst er zeer gunstig uitgevallen. Van het gemet Gerst is 30 mud, Tarwe van 12 tot 15 mud, Boonen van 12 tot 16 mud gedorschen.

De prijzen der granen zijn dalende. Tarwe staat van 8 tot 9 gulden de mud genoteerd, naar kwaliteit; Gerst 6 gulden; Boonen 7 gulden de mud.

Paarden gelden ƒ500; koeijen ƒ200; mindere kwaliteit ƒ150; jonge varkens ƒ6. Boter geldt van 70 tot 75 cents het halve Ned pond.

De loonen voor de ambacht lieden zijn gering, zoo dat velen naar Amerika zouden gaan, als zij slechts konden. Ook voor den landbouwer ziet het er niet gunstig uit, ten gevolge van de hooge pachten, welke de hooge prijzen der landerijen na zich sleept. Zoo zijn in den Oosterlist en Sophia polder percelen van twintig en dertig bunders verkocht voor van ƒ800 tot ƒ1500 de bunder, waarvan de koopers meest Belgen waren.

Afleiding der Electriciteit — Bij Elmira werden eenigen tijd geleden de telegraafdraden onbruikbaar; men deed er onderzoek naar en kon er de oorzaak niet van vinden. Eindelijk bleek het, dat een hoop spinnen tusschen de draden hare netten hadden aangelegd en door het onophoudelijk afglijden van waterdruppels uit de dakgoot over de draden van het spinneweb, was een volslagen afleider gevormd, langs welken de electrische stroom ontweek.

Idee fixe.—Een rijke planter van Louisiana, genaamd *Francois Auge*, bevindt zich tegenwoordig op reis naar Europa, waar hem zijne bloedverwanten van eene hoogst zonderlinge waanzinnigheid willen laten genezen. Hij verbeeldt zich namelijk, dat zijne onderste ledematen geheel verlamd zijn. Niettegenstaande hem de beste geneesheeren van dit vasteland reeds twee jaren lang verzekeren dat zijn onderstel even zoo sterk en gezond is, als zijne overige ledematen, houdt hij vol, zich als een schootkind te laten dragen. Niet eens het gevaar van brand kan hem bewegen, van zijne volkomen bruikbare beenen gebruik te maken. Overigens is hij zoo verstandig, als men slechts wenschen kan.

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

N E D E R L A N D.

Haarlem, 12 November. Als een teeken, dat de grond in de Haarlemmermeer begint te krimpen, wordt vermeld, dat men telkens fondamenten van oude gebouwen en andere voorwerpen met de ploegschaar begint te raken; onlangs vond men een zwaard van een schip, later een teerpus; in een ouden muur, midden in het bouwland, delfde men op, vier tinnen lepels van vreemd maaksel en eene kan van minder bekenden vorm; ook een klopper van een huis en een naaldenkoker of breikoker: vroeger vond men op een stuk land een schaapje met potten, waarin 38 tullebandsvormpjes enz., benevens een zoutvat van eigenaardig maaksel met 4 duiven er op.

Groningen, 14 November. Uit *Appingedam* wordt geschreven, dat ten gevolge van de langdurige droogte de putten en regenbakken in die streek schier overal ledig zijn, terwijl het water in de Fivel, door het binnengelaten zeewater, volslagen brak is geworden. Mogt onverhoopt de winter vóór den regen invallen, dan zou het er treurig uitzien.

Aan het slechte water zijn dan ook voornamelijk de heerschende, meestal koortsachtige ziekten toe te schrijven, welke evenwel geen kwaadaardig karakter aannemen. Hoe algemeen de koortsen heerschen zal men eenigermate kunnen begrijpen, wanneer wij mededeelen, dat de beide te dier stede wonende doctoren, onlangs op éénen dag 1950 kinine-pillen hebben afgeleverd.

— Naar men verneemt, zal van Meppel een adres aan de Hooge Regering worden opgezonden, houdende verzoek, om aan de Fransche maatschappij de aangevraagde concessie tot het aanleggen van spoorwegen in de noordelijke provinciën des rijks toe te staan.

— Evenals in Zuidholland, wordt ook op vele plaatsen in Gelderland onder de aardappelen een nieuw en onrustbarend ziekteverschijnsel waargenomen, geheel verschillende van het vroegere zoogenaamde bederf.

Leeuwarden den 11 November. Te *Joure* overleed gisteren in het negen en negentigste jaar zijns levens *Joost Atzet de Boer*. Tot kort voor zijn overlijden was hij zoo hecht, dat wie hem niet kende hem naauwelijks zeventigjarigen leeftijd toeschrijven zou. In den laatsten tijd was zijn gezigt eenigzins verzwakt, maar overigens behield hij, zelfs tot het laatste oogenblik, het ongestoorde genot van al zijne zintuigen en eene bijzondere helderheid van geest. Tot ruim eene week voor zijnen dood zag men hem dagelijks wandelen en zijne vrienden bezoeken, zonder gids of anderen steun. In den jongsten zomer was hij zelfs nog gedurende vier weken op reis, om eenige elders wonende oude bekenden en leden zijner familie te bezoeken.

— De vrouw van den vuurwerkmaker *Verpoorten*, te Antwerpen, die bij de ontploffing ten zijnen huize zoo deerlijk werd verwond, is na een onbeschrijfelijk lijden, gisteren avond overleden. In den ochtend van dien dag is *Verpoorten*, na door den regter van instructie te zijn ondervraagd, in hechtenis genomen.

— Berigten uit Lissabon van den 22sten Oct. dragen het kenmerk van wanhoop. De stad is verlaten en alle zaken staan stil; het getal der geneesheeren is ontoereikend om de zieken te verzorgen, en vele priesters volgen het voorbeeld van den aartsbisschop en verlaten de stad. De Koning blijft echter moedig op zijnen post.

— Uit Terschelling wordt medegedeeld, dat van daar naar Amsterdam twee kisten zijn ingescheept, inhoudende de volgende gouden en zilveren speciën, tot op den 7den dezer opgevischt uit de *Lutine*, liggende tusschen dat eiland en Vlieland: 8482 heele zilveren Spaansche matten, 46 halve, 78 kwart, 10 achtsten en 4 zestienden dito, 10 heele gouden dubloenen, 7 kwart en 2 achtsten dito, 2 dubbele en 37 enkele gouden louis d'or, 1 gouden guinje en 2 Fransche kroon-daalders.

— In de eerste helft dezer maand zijn weder twee schepen, met eenige honderd-tallen Nederlandsche militairen, naar Java vertrokken, welke nog in den loop dezer maand door honderdvijftig man zullen worden gevolgd. Naar men verneemt, heeft de Handelmaatschappij twee schepen, de *Paul* en de *Doggers bank*, ingehuurd, ten einde in 't begin van December nog twee talrijke afdeelingen naar O. Indie over te brengen.

— Berigten uit Batavia van den 24sten September behelzen weder de aangename tijding, dat al de Nederlandsche O. I. bezittingen eene voortdurende rust genieten.

B R I T S C H - I N D I E.

Op den voorspoed der Engelsche wapenen in Britsch-Indie valt nog niet zooveel staat te maken als velen uit de verovering van Delhi en het ontzet van Lucknow wel zouden willen gelooven. Er zijn nu weder berigten ontvangen, die niet zoo bevredigend luiden. Lucknow — welke vesting na een hardnekkigen tegenweer, den 25sten September door het leger van den dapperen *Havelock* en van generaal *Outram* was ontzet, juist op het oogenblik dat de vestingwerken reeds ondermijnd en de belegeraars gereed waren ze in de lucht te laten springen — Lucknow stond, blijkens eene officiele depeche, kort daarna weder aan den hernieuwden aanval van den overmagtigen vijand bloot. Versterking werd dringend vereischt.

Hoe deze treurige ommekeer van zaken zich heeft toegedragen, blijkt niet. De korte opgaven zijn zeer verward. Daarin wordt gezegd, dat generaal *Outram* de rebellen te sterk achtte, dan dat hij zich van Lucknow zou kunnen verwijderen; nog twee brigades en eene sterke veld-artillerie waren noodig om of met de bezetting af te trekken of de stad te behouden. *Nena Sahib* moet dan ook, volgens een ander berigt, op nieuw versterking bekomen hebben en aan het hoofd van 50,000 man ten tweeden male het beleg voor de pas ontzette vesting hebben geslagen. Ook tusschen Lucknow en Dawnpore hadden de opstandelingen de overhand. Volgens anderen was generaal *Outram* voornemens naar Cawnpore terug te trekken. Maar die terugtogt door eene streek waar de vijand de overhand heeft, en terwijl men 1000 zieken en gewonden met zich te voeren heeft, is ook een wangstuk, waartoe niet dan in den uitersten nood zal worden overgegaan. Hoe het zij, met verlangen worden meer naauwkeurige berigten te gemoet gezien.

De val van Delhi is beslissend geweest, en generaal *Wilson* heeft van zijne behaalde overwinning terstond het hem noodig geschenen gebruik gemaakt. Of de wijze, waarop hij dat deed, wel aller goedkeuring zal wegdragen, mag betwijfeld worden. Niet alleen is de geheele bevolking van Delhi door de Engelsche troepen vermoord (dit althans verzekert de *Morning Post*), maar ook heeft hij door zijne ruiterij de vlugtende muiters achtervolgd. Ze werden ingehaald bij Muttra en in een daarop geleverd gevecht geheel verslagen.

De generaal *Wilson* heeft ook al wegens ziekte het bevel te Delhi moeten nederleggen en is tijdelijk vervangen door den generaal *Penny*.

Geheel Midden Indie verkeert nog in een staat van gisting, en de verzekering, dat alles rustig is te Madras, in Pendschab, in Scinde en te Bombay, gaat met uitzonderingen vergezeld, die genoemde verzekering bijzonder matigen. De bemagtiging van Delhi en Lucknow zal aan de Engelschen zonder twijfel een overwigt verleenen en hun de onderwerping van het overige Indie gemakkelijker maken, doch er zwerven nog altijd ruim 100,000 muiters rond. Het blijkt nu dat de legermagt van Europeanen voor Delhi, ofschoon vroeger als 10,000 man opgegeven, slechts 5000 man bedroeg, die nu tot nog geen 4000 man gesmolten zijn. Lucknow heeft, zoo als boven gezegd werd, nog meer versterking noodig. Beide plaatsen kunnen dus niets missen van de aanwezige magt, terwijl er op andere plaatsen, naar het schijnt, zich weder garnizoenen in de engte bevinden, door nieuwe bewegingen der muiters in Midden-Indie. Ook verkeert de Pendschap in een uiterst ongunstigen toestand, en in het presidentschap Bombay vertoonen zich daarenboven voorteekenen die niet te miskennen zijn. De groote afstand in aanmerking genomen, die tusschen het eene gewest en het andere ligt, is het nog de vraag, of er eene genoegzame legermagt voorhanden zijn zal om allerwege de rust te herstellen en op den duur te bewaren.

Handelsberigten uit Calcutta van den 8sten October drukken de hoop uit, dat de betrekkingen met de Noordwestelijke provincien in den ouden toestand teruggebragt zullen zijn, voor men zes maanden verder zal wezen. De goederen zullen echter nog lang hoog in prijs blijven. De regeringsloosheid heeft den handel in het buitenland grootendeels geruineerd, en men heeft den landbouw zoozeer verwaarloosd, dat men voor een hongersnood beducht is.

F R A N K R I J K.

Het wetgevend ligchaam is tegen den 22sten Nov. bijeengeroepen.

— In den brief van den Keizer aan den minister van financiën, waarvan reeds in ons vorig nommer gesproken is, zegt Z. M., dat er geen land is alwaar het algemeene crediet op vastere grondslagen rust dan Frankrijk, en dat het er, eensdeels door den ruimen uitslag van den afgeloopen graanoogst, anderdeels door de onlangs in werking gebragte wijziging der wetsbepalingen betrekkelijk de bank, beter met de geldzaken gesteld is dan in eenig van de naast voorafgegane jaren. Ten slotte zegt de Keizer: "Geef aan de beangstigden de verzekering dat het mijn bepaald voornemen is, de toevlugt niet te nemen tot onberedeneerde middelen, welke alleen aangegrepen worden wanneer een land door onvoorziene rampen wordt getroffen."

— Hoewel de schaarschheid van levensmiddelen in Frankrijk geweken was en de graanprijzen er allengs eene belangrijke daling ondergingen, hield het gouvernement de buitengewone maatregelen tot bevordering van den invoer van levensmiddelen nog voortdurend in stand. Dit heeft aan de voorstanders der belangen van den inlandschen landbouw reeds stof tot klagten gegeven; zij zeiden dat het onbillijk was den Franschen graanteler zonder noodzaak met het verbod van den uitvoer bezwaard te laten, terwijl op zijne eigene markt de buitenlandsche mededingers door buitengewone maatregelen begunstigd werden. Aan die klagten is gehoor gegeven; de *Moniteur* vaardigt thans een keizerlijk besluit uit, strekkende om het gebruik van granen en meel in branderijen, alsmede den uitvoer van granen, aardappelen en peulvruchten, welke sedert eenige jaren wegens de groote schaarschheid van levensmiddelen verboden waren, wederom te veroorloven.

— Frankrijk zal, naar men zegt, aan den Keizer van Japan eene verzameling wapens en eene halve batterij ten geschenke zenden.

— Te midden van de financiele crisis wordt een plan te berde gebragt, dat niet minder reusachtig, ja nog veel grootscher is, dan de graving van het Suezkanaal: men wil namelijk het reeds dikwerf besprokene plan ten uitvoer leggen, om Engeland met het vaste land te verbinden, door middel van een tunnel onder het kanaal. De heer *Gamond* heeft daartoe een plan ontworpen, dat door eene commissie van deskundigen onderzocht, thans werkelijk uitvoerbaar is verklaard. De plannen en teekeningen zijn alle gereed en de stoutmoedige ingenieur moet in eene openbare vergadering — waarbij de voornaamste deskundigen uit het rijk zullen tegenwoordig zijn — zijn ontwerp en de middelen ter uitvoering uiteen zetten en verdedigen.

De tunnel bestaat uit een koker van 15 à 17 el doorsnede, welke 22 el onder de oppervlakte der zee moet gelegd worden. De kosten van dit reuzenwerk worden op 200 millioen francs geschat.

I T A L I E.

De republic San Marino, die slechts 7000 bewoners telt, onderscheidt zich van de meeste andere Europesche staten in vele opzigten, waarvan er enkele hier volgen, ontleend aan het pas verschenen *Annuaire des deux mondes* 1856—1857.

In het wetboek van dezen staat zijn vele voorzorgen genomen, om San Marino voor allen vreemden invloed te bewaren. Het bepaalt, dat elk, die eenen vreemdeling inroept, zijne goederen verliest, die ten voordeele van den staat worden verbeurd verklaard, hij wordt ter dood veroordeeld en, aan den staart van eenen ezel gebonden, naar de strafplaats gevoerd. — Verder verbiedt het wetboek onder doodstraf, eene woning of ander vast eigendom aan een vermogend persoon te verkoopen.

Het gouvernement heeft nooit de vestiging van eene boekdrukkerij in den staat willen toestaan, gedreven door de zucht om alle gelegenheden tot conflict met de naburen te vermijden. Daardoor onwijkt het alle reclamaties van buiten en ontneemt aan den Paus de mogelijkheid, om het verantwoordelijk te stellen voor de oproerige geschriften, die de geheime persen van Romagna van tijd tot tijd leveren.

De openbare bedieningen worden zonder bezoldiging waargenomen, behalve die van regter, geneesheer en onderwijzer. De aanzienlijkste sommen op het budget van San Marino betreffen dan ook zaken waaraan in andere staten vaak de geringste sommen besteed worden, namelijk het openbaar onderwijs en den gezondheidstoestand. De 7 onderwijzers worden door den staat betaald te zamen met 4414 lire 's jaars; de 3 geneesheeren en de chirurgijn kosten 4405 lire, en bij deze bezoldiging van het medische personeel, heeft elke zieke het regt om kosteloos behandeld en van geneesmiddelen voorzien te worden. De inkomsten van den staat bestaan grootendeels uit de regten geheven op het verbruik van zout, tabak, speelkaarten enz.; de republiek heeft noch douanen, noch postadministratie, noch gezegeld papier, noch bijzondere munt.

— Volgens onlangs gedane nasporingen in het Venetiaansch centraal archief, hebben de Venetianen reeds op het einde der 15de eeuw, toen *Vasco de Gama* de Kaap de Goede Hoop ontdekt had en de Portugesche schepen den nieuwen weg naar Indie insloegen, aan het doorgraven van de landengte van Suez gedacht, tot dit doel gezanten naar Egypte gezonden en plannen gereed gemaakt, wier uitvoering evenwel op den tegenstand van eenige hardnekkige patriciërs schipbreuk leed.

CORRESPONDENTIE.

Om voor de aanstaande feestdagen wat tijd uit te winnen en de Geschiedenis van Wisconsin tot een einde te brengen, zal de volgende Nieuwsbode niet op den 22, maar op den 29 dezer worden uitgegeven.

Hadden wij reeds lang een of twee letterzetters meer kunnen bekomen, dan zouden wij niet tot deze droevige noodzakelijkheid gebragt zijn.

— Mr. F. H. te S. — Hartelijk dank. Wanneer alle naburige abonnenten zoo prompt waren, dan zouden wij minder over slechte tijden behoeven te klagen.

— Mr. J. M. te P. — Het zal geplaatst worden.

— Artikel IV van mevr. S. in een volgend nommer.

— Dr. L. E. S. te H. kunnen wij niet aan dat werkje helpen, deden het anders gaarne.

M A R K T P R I J Z E N.

Sheboygan, Wis. den 15den December 1857

Meel,	Tarwe, ℔ zak.	$ 1,50 @ 2,00
	Rogge, „ „	1,50 @ 1,62
	Boekweit, per 100 lbs.	1,50 @ 1,56
Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel,		0,60 @ 0,66
Roode winter Tarwe „ „		0,50 @ 0,56
Club Tarwe, ℔ bushel,		45 @ 50
Zomer Tarwe, „ „		40 @ 45
Rogge, „ „		45 @ 50
Garst, „ „		0,50 @ 0,55
Haver, „ „		0,23 @ 0,25
Ind. Koren, „ „		20 @ 25
Witte Boonen, „ „		0,75 @ 1,00
Erwten, „ „		0,40 @ 50
Aardappelen, „ „		25 @ 32
Vleesch, ℔ 100 lbs.		3,50 @ 5,00
Spek, „ „ „		6,00 @ 7,00
Boter, ℔ lb.		15 @ 18
Renzel, „ „		14 @ 15
Kaas „ „		11 @ 13
Eijeren, ℔ dozijn		13 @ 15
Droogo Appels, ℔ bushel		2,25 @ —
Groene Appels, ℔ barrel		3,00 @ 3,50
Spek (mess) ℔ barrel		— @ —
Zout, ℔ barrel		3,00 @ 4,0
Wit Visch, ℔ barrel,		6,00 @ 6,08
Whiskey, per gallon		0,33 @ —
Timmerhout, per M.		7,50 @ 15,00
Shingles, ℔ M.		1,25 @ 3,00
Hooi, ℔ ton		$8,00 @ 9,00
Hout, per cord,		1,75 @ 2,00

Advertentien.

*** Den 7den December is voorspoedig van eene DOCHTER bevallen, JACOBA JOHANNA LUXEMBURG, echtgenoot van
G. P. FELTZER.
Sheboygan Falls, Wis.

Belanghebbenden gelieven te noteren.

De ondergeteekende blijft zich bij voortduring belasten met het betalen van Interest op School- en Swamp Landerijen, alsmede van Belastingen in andere Counties, en het collecteren of remitteren van gelden in of naar eenigen anderen Staat van Amerika, of de Nederlanden.
J. QUINTUS.

BAAR VOOR TARWE!

De ondergeteekenden willen de hoogste marktprijs betalen
IN BAAR GELD,
voor elke hoeveelheid eerste kwaliteit
WINTER & CLUB TARWE,
geleverd in deze stad.
Sheboygan, 1 December 1857.
H. W. PROSSER, in den "Western Star Molen."
EMMETT D. BURR, in het "Warren House."
4w 410

COOK & CARY,
ADVOCATEN,
Kantoor in Otten's Block,
SHEBOYGAN WIS.
E. Fox Cook. 410 tf Eugene Cary.

BRILLIANT PROSPECTUS!
VIERDE JAAR VAN DE
COSMOPOLITAN ART ASSOCIATION.
De beroemde
DUSSELDORFSCHE
Galerij van Schilderstukken!
Aangekocht voor $180,000!
En Powers wereld beroemd standbeeld van de
GRIEKSCHE SLAVIN!!
Teruggekocht voor zes duizend dollars, met verscheidene honderden andere kunstwerken, geschilderd, gebeeldhouwd, of in brons gegoten, maken de Prijzen uit, die zullen worden toegewezen aan de inteekenaars van de
Cosmopolitan Art Association.
Elke inteekenaar van drie dollars heeft aanspraak op
Een exemplaar van de groote en prachtige staalgravure getiteld *"Manifest Destiny;"* alsmede op
Een exemplaar van het Cosmopolitan Art Journal, een jaargang; ook op
Een certificaat in de uitdeeling van prijzen; alsmede
Een vrije toegang tot de Dusseldorfsche en Cosmopolitaansche galerijen.
Aldus ziet men, dat voor elke drie dollars, die betaald worden, de inteekenaar niet alleen ontvangt eene
Prachtige drie dollar gravure!
Maar ook het schoone geïllustreerde
Twee dollar Art Journal, een jaargang.
Elke inteekenaar krijgt ook ten geschenke een certificaat in de uitdeeling van prijzen, waardoor een kostbaar kunstwerk, geschilderd of gebeeldhouwd, daarenboven kan verkregen worden, gevende aldus aan elken inteekenaar een equivalent van de waarde van vijf dollars, op een certificaat gratis.
Elk der voornaamste $3 magazijnen wordt in plaats van de gravure en het Art Journal gegeven, als het verlangd wordt.
Niemand is tot een enkel aandeel beperkt. Zij, die vijf lidmaatschappen nemen, en $15 storten, hebben aanspraak op eene extra gravure, en zes tickets.
Volledige bijzonderheden der Associatie worden in het Art Journal opgegeven, dat zestig prachtige gravures bevat, prijs vijftig cents het nommer — Exemplaren ter bezigtiging zullen aan alle personen gezonden worden, die wenschen in te teekenen, bij ontvangst van vijf poststempels, (15 cents.)
Adres aan C. L. DERBY, actuary C. A. A. 518 Broadway, N. Y.
Of E. E. SHARPE, Hon. Sec., Sheboygan. 47tf.

COD-VISCH, Makreel en Wit Visch, opzettelijk voor huishoudelijk gebruik, bij
C. T. MOORE.

☞ **Bij J. Quintus, te Sheboygan, Wis., zijn verkrijgbaar de volgende *Hollandsche Boekwerken***
voor
VERMINDERDEN PRIJS.

V. d. Palm's Bijbel voor de Jeugd, inhoudende Tafereelen uit de gewijde geschiedenis, voor Christen Huisgezinnen, 24 deelen, Prijs	$8,00
Luther en de Zijnen, Geschiedkundige Roman, naar het Hoogduitsch van Fr. Lubojatzky, 3 deelen	3,00
De Banneling, Schetsen uit Noord Amerika, uit het Hoogduitsch door H. Picard, 2 deelen	2,00
De Hugenoot, door G. P. R. James, uit het Engelsch, 3 deelen	4,00
Romans & Verhalen, Legende en Anecdoten, door onderscheidene schrijvers, twee deelen in een band	1,60
De Stins Voorst, Historisch Romantisch Tafereel uit de Zwolsche Geschiedenis, 1362, door W. A. G., 2 deelen	2,50
Kunstwoordentolk, bevattende de vertaling en verklaring van alle vreemde woorden en zegswijzen, die in geschriften van allerlei aard, in de taal der zamenleving, in handel, bedrijf enz. voorkomen, met aanduiding van de uitspraak enz. door J. Kramers, Jz.	5,00
Reis naar Algiers, en Verblijf bij het Fransche leger, in 1845, door van Gheel Gildemeester	1,50
Napoleon en het Groote Leger, gedurende het jaar 1812, door Gen. Grave de Ségur, met portretten van Napoleon, Murat en Ney, 3 dln.	4.00
Engelsch-Hollandsch & Hollandsch Engelsch Woordenboek, compleet, door D. Bomhoff, Hz., 2 deelen in een band,	3.30
Aanleiding tot de Kennis van de Aarde, der Menschen en de Natuur, door D. Geelhoed,	1,50
Het Heiligdom der Menschheid voor geoefende en hartelijke vereerers van de Godsdienst, door J. M. Sailer,	1,00
Stichtelijke Uren van H. Zschokke, uit de volledige duitsche uitgave uitgelezen en vertaald,	0,75
Leven van den Apostel Joannes, naar het Hoogduitsch van K. M. L. Koster,	0,60
Het gedachtenis-maal des Heeren, Avondmaals-lectuur voor eenvoudigen in verschillende omstandigheden des levens, met een plaatje, door A. B. van Meerten, geb. Schilperoort,	0,60
Een Tractaet van den Sabbath ende den Dagh des Heeren, door ds. B. Wijngarden, te Leyden, in 1659 (bijna twee honderd jaren oud),	1,00
Proeve eener handleiding tot onderwijzing in de Christelijke Godsdienst, door J. H. Campe,	0,30
Onderwijs in de Godsdienst, volgens de Rede,	0,50
Tafereelen uit de Geschiedenis van de Stichting en Vestiging der Christ. Kerk, door A. G. Bruinses	1,25
Schetsen uit het Christ. leven, in de drie eerste eeuwen der Kerk, door A. G. Bruinses	0,75
Schetsen en Beelden, Uit het leven, door A. G. Bruinses,	0,60
Losse Verhalen, uit het dagelijksche leven ontleend en alle op waarheid gegrond, door Ds. T. F. Uilkens,	1,25
De Huisvriend, Gemengde Lectuur voor Burgers in Stad en Land, door J. J. A. Gouverneur, per jaargang	2,50
Leerrede over Math. V: 48 door Ds. Abraham Everaars,	0,25
Verhandeling over de Verlossing door Ds. James te Breda,	0,30
Het gezag der Apostelen, volgens de Eerste Christen Leeraars, door J. H. Stolfken	0,50
Alphabetisch Register der berijmde Psalmversen, vooral ten dienste van Predikanten	0,50
Schetsen uit het Dagboek van eenen Onderwijzer, opgedragen aan alle Onderwijzers door J. van Dam den Boumeester	0,25
Over Heidendom en Heidensche Scholen in Nederland, door N. Pyrrho	0,25
Dagboek eener Reis naar Rusland, door A. C. Edeling,	0,25
Wonder lectuur, in Verhalen	0,30
Het Ridder Woord, eene oorspronkelijke Nederlandsche Geschiedenis	0,30
Praktische aanmerkingen over het Onderwijs aan Kleine Kinderen, ten gebruike van Scholen en Huisgezinnen,	0,25
Aanwijzing der Voornaamste Geschiedenissen des Bijbels door A. de Heer,	0,12½
Korte Schets der Oude Aardrijkskunde, door D. Willemier,	0,30
Recueil de Fables de la Fontaine, de Florian et d'outres auteurs, met aanteekeningen in het Hollandsch,	0,50
The History of Rasselas, Prince of Abissinia, door Dr. Johnson, met ophelderende aanmerkingen en verklaringen, ten gerieve van de beoefenaars der Engelsche taal, voorzien	0,25
Dicht en Proza voor het Verstand en Hart, met fraaije plaatjes	0,40
Bijbelschat: of Schriftuur-Teksten, gevolgd door toepasselijke Verzen, tot dagelijksch gebruik geschikt voor ieder jaar	0,25
De Pantoffel Regering, of de Kunst om de Mannen onder het juk te brengen en te beheerschen. Een onmisbaar handboekje voor elke vrouw. In humoristisch satirieken vorm. Vierde druk.	0,20
Allernieuwst en Volledigst Droomboek, voor iedereen. Alphabetisch gerangschikt	0.10
Nieuwst Punteerboek, of de Kunst om de toekomst met volle zekerheid vooraf te vernemen, uit het Arabisch, door A. E.; zeer vermakelijk in gezelschap,	0,10
Het Kind in Omgang met God, of Gebeden voor Kinderen van 3 tot 12 Jaren	0,12½
Eerste Leesboekje voor Kinderen, volgens de leerwijze van Prinsen, 3de en 4de stukje, ieder	0,10
Frits en zijne Zusjes. Een leesboekje voor Kinderen, in vijf lettersoorten, 2de druk,	0,20
Verzameling van nuttige opgaven tot zelfoefening, ten dienste der Jeugd, door A. de Heer	0,10
Klein Hand-Gebeden Boekje, bevattende het Onze Vader, Morgen- en Avond Gebeden, Gebeden voor- en na het eten, benevens de Boeken des O. en N. Testaments, de Tien Geboden, de 12 Artikelen des Geloofs, de tafel van Vermenigvuldiging, enz.	0,12½

PRENTENBOEKJES:

No. 1. Kinderspelen voor de Jeugd.
2. Prentenboek voor Kinderen.
3. Prenten A. B. C. voor Kinderen.
4. Dieren-galerij voor de Jeugd.
5. Ambachten voor de Jeugd.
6. Ambachten voor de Jeugd.
7. Aangenaam Allerlei voor de Jeugd.
8. Vermakelijk Allerlei voor de Jeugd.
9. Prentenboek voor leergrage Kinderen.
10. Het Dierenrijk in Afbeeldingen.
11. Prenten-A-B-boek voor zoete Kinderen.
12. Twaalf bedrijven, een nuttig en aangenaam Prentenboek.
13. De Verkeerde wereld, voorgesteld in 25 Afbeeldingen.
14. Het Buitenleven voor de Jeugd in 15 Afbeeldingen.
15. Kermisvermaken voor de Jeugd.
16. Bijbelsche tafereelen voor Kinderen.
17. Bijbelsche tafereelen voor de Jeugd.
18. Vlijt beloond, een aangenaam geschenk voor de Jeugd.
19. AB-boekje voor lieve Kinderen, met plaatjes en rijmpjes.
20. Kleederdragt van verschillende Volkeren in Afbeeldingen.

Deze Prentenboekjes, in 20 differente soorten, met gekleurde omslagen, zijn elk voorzien van 12 tot 25 plaatjes, terwijl elk plaatje door een lief versje in den regten kin ertoon is opgehelderd.
Prijs 3 cents, idem gekleurd 5 Cents.

ALSMEDE, TEGEN INKOOPSPRIJS,
NOTITIE- EN ZAK-BOEKJES,
GOEDE STALEN PENNEN,
EN
POTLOODEN, IN SOORTEN.
J. QUINTUS.
Sheboygan, 23 Nov. 1857.

BOEKBINDER.
Diegenen welke boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij, door
22 Sept. '57. FRED. LOSSIUS.

PERZIKEN.—Heel of in stukken. Gedroogde appels—voor welker swelling wordt ingestaan. Pruimen, krenten, rozijnen en gember, om gember thee van te maken, bij C. T. MOORE.

3000 Gallons AARDEWERK, EMMERS, TOBBEN en HOUTEN WAREN, en vele andere benoodigdheden voor de boerderij bij
C. T. MOORE.

NIEUWE GOEDEREN
—BIJ—
C. T. MOORE,
—IN—
OTTEN'S BRICK BLOCK.
Bij wien gevonden wordt de grootste en
ALLERWENSCHELIJKSTE VOORRAAD VAN
MODEWAREN EN
MANUFACTUREN,
Die ooit het publiek is aangeboden. Bestaande uit

Kleederen belegsels, by	C. T. Moore.
Nieuw modische challics, by	C. T. Moore.
Nieuw modische mousselines, by	C. T. Moore.
Nieuw modische bareges, by	C. T. Moore.
Nieuwe Zwitsersche mousselines, by	C. T. Moore.
Nieuwe reiskleederen, by	C. T. Moore.
Nieuwe Fransche katoenen, by	C. T. Moore.
Nieuw modische Lustres, by	C. T. Moore.
Nieuwe effen zijde, by	C. T. Moore.
Nieuwe gewerkte zijde, by	C. T. Moore.
Nieuwe neteldoeksche japonnen, by	C. T. Moore.
Nieuwe barege, by	C. T. Moore.
Nieuwe gebrocheerde Shawls, by	C. T. Moore.
Nieuwe stella shawls, allerhande, by	C. T. Moore.
Nieuwe kaschmire shawls, by	C. T. Moore.
Nieuwe Parasols, by	C. T. Moore.
Nieuw borduurwerk, by	C. T. Moore.
Geborduurde kragen, by	C. T. Moore.
Geborduurde mouwen, by	C. T. Moore.
Geborduurde kanten, by	C. T. Moore.
Nieuw passement, by	C. T. Moore.
Nieuwe zakdoeken, by	C. T. Moore.
Fraaije Mantilles, by	C. T. Moore.
Fraaije hoeden, by	C. T. Moore.
Fraaije linten, by	C. T. Moore.
Fraaije neteldoeken, by	C. T. Moore.
Fraaije goederen, van allerlei soort, by	C. T. Moore.
Kousen voor dames, by	C. T. Moore.
Kousen voor jonge jufvrouwen, by	C. T. Moore.
Kousen voor heeren, by	C. T. Moore.
Kousen voor jongens, by	C. T. Moore.
Goedkoop bedkatoen, by	C. T. Moore.
Goedkoop laken, by	C. T. Moore.

Alles voor den LAAGSTEN PRIJS te koop bij
C. T. Moore. 26tf

Laarzen & Schoenen
Vrouwenschoenen, Laarsjes, overschoenen, enz. Mans laarzen, schoenen en overschoenen. Meisjes, jongens en kinder schoenen in allerlei soorten en stoffen, kunnen verkregen worden in
C. T. Moore's Goedkoopen Winkel,
IN OTTEN'S BLOCK.

TAPIJTEN! TAPIJTEN!
TAPIJTEN.—Van allerlei kleur en hoedanigheid, effen, gebloemd of geruit, geolied doek en dekens, bij C. T. MOORE.

BEHANGSEL PAPIER.—De grootste en goedkoopste voorraad behangsel papier in de stad, bij C. T. MOORE.

Aardewerk, glas en porcelein voor getrouwden en ongetrouwden, bij
C. T. MOORE.

BETAALT! **REKENT AF!** BETAALT!
BETAALT TERWIJL GIJ IETS HEBT OM MEDE TE BETALEN.
Geene verontschuldiging.
Ik wil in betaling aannemen voor eenig mij verschuldigd bedrag:
TARWE, ROGGE, HAVER, GRAS ZAAD, of SPEK,
Wanneer dit spoedig gebragt wordt.
A. P. LYMAN.
Sheboygan, 20 Nov. 1857. 3m409

GRAAN BENOODIGD
Wij willen onze Goederen verkoopen voor TARWE, HAVER, ROGGE, KOREN, GRASZAAD of SPEK.
LANDBOUWERS:
Het is nu een goede tijd om te betalen voor hetgeen gij koopt.
Wij willen bovengenoemde artikelen ook in betaling aannemen, tegen eenen billijken prijs, voor schuldbekentenissen en rekeningen, die vervallen zijn, of weldra vervallen zullen.
LYMAN & SULLY.
Sheboygan, 20 Nov. 1857. 3m409

AAN
LANDBOUWERS!
LYMAN & SULLY
Bieden te koop, een zeer
GROOTEN VOORRAAD KOOPWAREN,
In het groot of in 't klein, tegen
LAGE PRIJZEN,
Voor Contant Geld of Producten.
WIJ ZULLEN NIET ONDERKOCHT WORDEN DOOR EENIGEN WINKEL IN SHEBOYGAN COUNTY,
en willen de hoogste prijzen betalen voor alle soorten van Producten, in ruiling voor winkel-goederen.
Gaat aan bij LYMAN & SULLY,
het eerste wat gij doet, zoodra gij weder te Sheboygan komt.
LYMAN & SULLY.
Sheboygan, 20 Nov. 1857. 3m409

Kagchels, Blikken,
KOPEREN, PLAAT IJZEREN en VERLAKTE GOEDEREN.
DE ONDERGETEEKENDE eenen winkel te Sheboygan geopend hebbende, met eenen grooten voorraad der bovengenoemde waren, biedt dezelve voor de civielste prijzen te koop aan. Hij heeft bijna elke soort van
KOOKKAGCHELS,
en een groot assortiment en de meeste verscheidenheid van
PARLOR, DINING-ROOM EN BOX KAGCHELS.
Alle soorten van besteld werk worden netjes en met spoed gemaakt. De winkel is in de 8ste straat, naast Schrage en Stamm's en tegenover Otten's Block. Zij die de beste artikels tegen de billijkste prijzen wenschen, zullen wel doen hem te bezoeken. Komt in tijds. Komt terwijl de prijzen nog laag zijn en de zaak nieuw is.
JAMES W. SMITH.
Sheboygan, 18 Aug. 1857. 33tf

F. LAWRENCE'S
IJZERWINKEL.
SLOTEN, HENGSELS, POMPEN,
MESSEN, VORKEN & LEPELS.
Schoppen, Kettingen,
SPIJKERS, GLAS,
GEWEREN,
Bijlen, Zagen,
IJZER & STAAL.
KAGCHELS
in alle soorten en waarvoor wordt ingestaan.
Artikelen van goed, dik geslagen ijzer.
OOK IS ALDAAR EEN BLIKWINKEL.
Dit is de goedkoopste en beste plaats te Sheboygan om ijzerwaren te koopen.
F. LAWRENCE.
Deze winkel is in "Otten's Brick Block," alwaar Hollandsch wordt gesproken. 43tf

FRANKLIN HUIS
VAN
JACOB GLOCK,
CENTER STRAAT, – – SHEBOYGAN.
Dit logement is den 4 Julij 1857 geopend. Prompte bediening en vriendelijke behandeling strekken hetzelve bij het publiek tot aanbeveling. Men vindt er ruime en goede stalling.
Om vriendelijke begunstiging verzoekende,
391tf JACOB GLOCK.

NOTARIS AMBT.
De ondergeteekende, door den Gouverneur dezes Staats tot het ambt van *Openbaar Notaris* benoemd zijnde, maakt het geëerde publiek bekend, dat hij geautoriseerd is tot het schrijven en legaliseren van *Deeds en Mortgages, Contracten, Testamenten* en alle andere stukken van Notariëlen aard.
Ook belast hij zich met het houden van *publieke verkoopingen* en het collecteren der kooppenningen, op aannemelijke voorwaarden.
J. KIESEL.
Town Holland, 10 Julij 1857. 3m28

Nieuwe Winkel
VAN
JOS. KESEBERG,
In de Achtste Straat, twee deuren noordelijk van Lyman & Sully.
Mijne standplaats van Pennsylvania Avenue naar dezen nieuwen winkel verlegd hebbende, en rijkelijk voorzien zijnde van alle soorten van
NIEUWE GOEDEREN,
zal het mij zeer veel genoegen verschaffen mijne vroegere begunstigers bij mij te zien, wanneer ik mijn best doen zal hen in alle opzigten te voldoen.
JOSEPH KESEBERG.
Sheboygan, 10 Julij 1857. 6m28

HOLLANDSCHE
Brood- en Koekebakker.
Aan mijne landgenooten heb ik de eer te berigten, dat ik mij als zoodanig alhier heb gevestigd, verzoekende vriendelijk hunne gunst en recommandatie, onder belofte eener zindelijke en goedkoope bediening.
A. SOUFFROUW.
Sheboygan, 1 Junij 1857. 23tf

NIEUWE
PORCELEIN & AARDEWERK WINKEL.
De ondergeteekende heeft juist een' grooten voorraad van Porcelein en Aardewerk uit Boston ontvangen, 't welk hij zijnen begunstigers zeer goedkoop voor contant geld aanbiedt.
Zijn motto in den nieuwen winkel is,
EEN PRIJS EN GEEN CREDIET,
hetwelk hij ook toepast op zijnen winkel van Drogerijen, Medicijnen, Likeuren, Sterke Dranken en Kruidenierswaren, hopende in beide winkels veel genoegen en voordeel te genieten en te geven.
L. DOOGE.
Grand Rapids, 1 Sept. 1857.

BERIGT
wordt hiermede den belastingpligtigen der stad Sheboygan, in de County Sheboygan, in den Staat Wisconsin, gegeven, dat de belastingslijst voor het jaar 1857, benevens een door den Mayor en klerk onderteekende en met het zegel voorziene lastbrief mij zijn ter hand gesteld, waarin mij wordt bevolen, de in genoemde lijst opgegevene belastingen en schattingen in te zamelen; en in geval de belastingen en schattingen op vaste goederen, binnen de grenzen van gezegde stad, niet zullen betaald worden voor den eersten Maandag van December e. k., zal ik overgaan tot het verkoopen der verschillende lotten en percelen lands, of die gedeelten daarvan, op welke gezegde belastingen of schattingen onbetaald zullen blijven, ten mijnen kantore, in gezegde stad Sheboygan, van des voormiddags ten 9 ure tot des namiddags ten 4 ure van dien dag, en van elken volgenden dag, uitgezonderd Zondag, tot dat over alle gezegde gronden zal beschikt zijn. En verder maak ik bekend, dat de belastingen op personelen eigendom, die in gezegde lijst zijn opgegeven, ten mijnen kantore moeten betaald worden, binnen twintig dagen na de dagteekening dezes, of de inning daarvan, benevens van 't meerder bedrag van vijf percent, boven de som van gezegde personele belastingen, met de verdere kosten en uitgaven van zoodanige inning, zal met geweld geschieden, volgens de wet, na verloop van den bovengemelden tijd.
Datum, Sheboygan, 7 November, 1857.
JOHN MALLMANN.
408—3f4w Stads Schatmeester.

E. SONNTAG
IS NOG NIET BANKROET,
Maar heeft zijnen grooten voorraad van
MANUFACTUREN ENZ.,
verhuisd naar den grooten winkel op den hoek
IN ZAEGEL'S BRICK BLOCK,
onder de Nieuwsbode Drukkerij.
Sheboygan, 9 November 1857. 408 tf

GEELE & PLATH,
HANDELAREN IN
Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren
PENNSYLVANIA AVENUE,
April 13 tf Sheboygan, Wis.

Mengelwerk.

Wat Jedd Palfry in de doodkist vond.

EENE KERSMIS VERTELLING.

NAAR HET ENGELSCH VAN T. B. ALDRICH.

I.

De oude Lijkbezorger.

De oude Jedd Palfry draaide het gas een weinig neder, keek zenuwachtig naar de sombere rij doodkisten aan weerszijden van hem, sloot de winkeldeur, en stond in de straat.

Het was kersavond, en de sneeuwvlokken verspreidden, gelijk teedere witte vogelen uit het paradijs, licht op de schoorsteen toppen en de daken, en in de lange straten der stad.

Reeds tien jaren lang had de oude lijkbezorger, elken avond op hetzelfde uur, ten acht ure, het gas nedergedraaid, de deur gesloten, en dezelfde sleutel onder dezelfde mat gelegd, en had in dezelfde houding voor een oogenblik bij het raam gestaan, voor hij het naauwe kronkelende straatje insloeg, dat, voor hem, naar zijn avondeten voerde.

Doch dumaal ging hij niet naar huis. De oude Hans Spuyten Duyvel, op wiens dood zijne beminnenswaardige bloedverwanten de laatste vijf en twintig jaren met ongeduld gewacht hadden was dien dag overleden; en er was om ouden Jedd gezonden, om mijnheer Spuyten Duyvels lijk de kleeding des grafs aan te trekken, en twee glimmende halve dollars op zijne oogen te leggen, welk geld naderhand in den zak van den ouden lijkbezorger verhuisde.

Nu had oude Palfry steeds van zijne jeugd af doodkisten gemaakt, en dertig jaren lang meer omgang met de dooden, dan met de levenden gehad. Er was voor hem niets in de heele wereld zoo fraai als eene doodkist—of het moest eene bestelling van eene doodkist zijn. Hij had op alle uren van den nacht in zijn ambacht gewerkt; hij had kleine doodkisten gemaakt—O zulke roerend kleine doodkisten!—en wijde, en lange; en bij het akelige geflikker eener lamp te middernacht, had hij de koude bleeke dooden in de geverniste kisten gelegd, zonder eene enkele klopping van medelijden in dat ijzeren hart te gevoelen.

Doch op dien kersavond sidderde hij toen hij het gas nederdraaide, en de lange houten woningen, met de deksels er af, kwamen hem voor als zoo vele met satin gevoerde poorten, die ten verderve leidden. Het was hem als of een duizend sterke luchtstroomen hem naar dezelve toe bliezen! Hij kon zich bijna niet terughouden van er in eene te stappen; en al zijne kracht was er toe noodig om de deur te bereiken en die te sluiten. Jedd haalde diep adem.

"Het is altijd zoo—elken kersavond —*zij* doet het!"

Terwijl oude Jedd Palfry dit tusschen zijne dunne bloedlooze lippen mompelde, drukte hij zijnen neus tegen eene ruit van het raam plat, en keek achterdochtig in den donkeren winkel. Hij zag in het eerst niets dan het gewone getal doodkisten, en het fluweelen doodkleed op de toonbank, en die twee dunne zwarte schragen, welke wij allen in onze huizen gezien hebben. God zij ons genadig! Doch terwijl hij keek, werden zijne doffe, amandelvormige oogen plotseling tot ronde bollen. Eene strook van den vloer was beginnen te zwellen, en uit te puilen, en krom te trekken! Langzamerhand nam zij de gedaante van eenen heuvel aan. Teedere smaragdgroene grasscheuten sproten in alle rigtingen op denzelven uit. Daarop werd hij geheel met geelhartige madeliefjes bespikkeld, en eene rozestruik, met eenen enkelen witten knop, steeg in het midden op. Jedd Palfry's *gezigt* werd zoo *scherp*, dat hij de geuren der roos in schoone zachte wolkjes, gelijk de dampen uit een wierook vat, kon zien opstijgen.

Jedd wreef zich de oogen, hetgeen hij wel mogt doen. Toen hij weder keek zag hij de schaduw, toen het geraamte van eenen boom; vervolgens nam deze eene wonderbare gedaante aan, en een treurwilg sleepte zijne groene takken over den heuvel. En hij zag het zonlicht, waarin de stofjes flikkerden, op die plaats nederdalen, en hoorde de vinkjes zingen—zingen in zijnen winkel!

Jedd keek en keek; doch toen het gras en de madeliefjes begonnen te trillen als in eenen plotselijken wind, en het graf zich begon te openen, kon Jedd er niet langer naar zien, en hij weerde het vreemde gezigt af, door twee magere, beenderige handen op zijne oogen te leggen

"Pleizierige kersmis, mijnheer!" zeide eene narzelende stem aan zijne zijde.

Jedd schrikte op.

"Pleizige kersmis, mijnheer!" herhaalde dezelfde stem droevig.

En toen wendde Jedd zijne oogen naar den spreker. Het was een zeer haveloos gekleedde knaap. Hij had eenen *vilten hoed* op van geene kleur hoegenaamd, een buis dat hem te groot, en eene witte broek, die hem te kort was, en al te luchtig voor het jaargetijde. Zijn gestel was zoo teeder als dat van een meisje; en als het niet zoo donker geweest was, kon Jedd een gezigt hebben gezien, op hetwelk eene vreemde vermenging van de Madonna en den duivel te bespeuren was,—de uitdrukking van knaap en man in strijd met elkander, en eene droevige ondervinding op geheel hetzelve geschreven.

Doch de sneeuw viel dik, en hij zag slechts eenen kleinen knaap, met eenen zeer hinderlijken hoed op.

"Als het u belieft, mijnheer," zeide de knaap smeekende.

"Oef!"

En Jedd was op het punt om hem weg te zenden, toen het hem te binnen schoot, dat, na hetgeen hij gezien had, *zelfs* de liefde tot zijne bekoorlijke doodkisten hem niet zou kunnen bewegen, om het gas in zijnen winkel uit te draaijen; en het tot den morgen laten branden, dat was eene soort van verkwisting, daar niet aan te denken viel. Hij vond het dus goed dezen zaamgeraapten pleizierige kersmis wenscher te huren, om in zijnen winkel te zitten, tot hij van de Spuyten Duyvels terug kwam; dan kon hij het gas uitdraaijen en den jongen te gelijk weg zenden. Daarom veranderde hij zijne norsche manier van spreken, en vraagde op eenen toon, die bij uitstek vleijend moest zijn:

"Hoe is uw naam, bub?"

"De laatste, mijnheer?" vraagde bub, opziende.

"De laatste, mijnheer?" herhaalde Jedd, den knaap napratende. "Hoe velen hebt *gij* er dan?"

"Al heel wat, mijnheer. In Nantucket plegde men mij armen Tomy te noemen, en Tom de wees, en Tomtit. Maar aan boord van het schip noemden de matrozen mij Nantuck—en zij riepen Nantuck heel dikwijls en lieten hem niet weinig werken."—En de knaap rilde van de koude, toen de scherpe noordewind den hoek omsnoof, blijkbaar met zeer roofzuchtige oogmerken op zijn haveloos buis.

"Nantuck!" zeide zijn ondervrager, zijnen smallen neus met afschuw optrekkende, als of deze naam zijne eerbiedwaardige neusgaten met eenen zeer ouden vischachtigen reuk vervulde.—"Wel, Tomtit—ik mag dien naam het beste lijden, weet gij?—Als gij voor mij voor een uur of zoo op den winkel wilt passen, zal ik u eenen schelling geven."

"Ik weet niet hoe veel een schelling is," zeide Tomtit, *alias* Nantuck, grafig; "maar ik zal het doen, en met grooten dank."

"De sleutel ligt onder de mat. Doe de deur open, en kom nergens aan. Blijf van de doodkisten af; zij zouden op u vallen en u dooden, weet gij?" Jedd keek geenen enkelen keer naar den winkel. "Als gij een graf in het midden van den vloer ziet, moet gij niet bang wezen, weet gij? Ik ben er ook niet bang van."

En Jedd rilde.

"Ik zie geen graf," zeide Tomtit, de deur openwerpende.

De lijkbezorger riep al zijnen moed op en keek in de kamer; doch de heuvel met de madeliefjes en den treurwilg was verdwenen.

"Drommels vreemd!" mompelde hij. "Het *was* er toch." Vervolgens zijnen bediende, *pro tempore* aanziende, ging hij voort: "Gij moet niets stelen, want er is niets te stelen, weet gij?"

De jongen keek vermoeid rond, en scheen te denken, dat de verleiding niet zeer sterk was.

"Maar hij zou toch een deksel kunnen stelen," dacht Jedd.

Doch daar zat niet anders op, dan hem te vertrouwen. Op de eene of andere wijze, en God wil het zoo, zijn de achterdochtigste menschen dikwijls *gedwongen* van vertrouwen in hunne medestervelingen te stellen. Niet gij en ik, bescheiden lezer; wij zouden het bereidwillig doen; want het is goed aan de menschheid te gelooven. Onder andere dingen had de oude man van zestig jaar dit niet geleerd.

Tomtit keek het vertrek rond. Er was slechts de geest van een vuur in eene kleine kagchel. Alle soorten van koddige schaduwen bevolkten de kamer, en het doffe blaauwe licht, dat, gelijk eene nabootsing van de opkomende maan, op de lange, naauwe huizen der dooden nederviel, deed er dezelven vreesselijk uitzien.—Eene doodkist ziet er altijd akelig uit, men moge het nemen zoo als men wil, en twintig doodkisten natuurlijk twintig maal akeliger.

"Eene wonderlijke plaats," sprak Tomtit bij zich zelven; "maar ik houd er toch van." En de knaap glimlachte eenen ziekelijken glimlach. "Hij nacht dat ik bang was—een man die op de walvisch vangst geweest is—" hier rigtte de kleine dertien jarige zich in zijne volle lengte op.—"laat zich zoo gemakkelijk niet bang maken door twee, vier, zes, acht, tien, twaalf, veertien, zestien, achttien, twintig ledige kisten! Ik denk van neen"

Het kind moet bij uitstek moede geweest zijn, want hij had zich niet zoodra op eene der twee groote zwarte schragen nedergezet, of hij viel in eenen diepen slaap. Zijn ligchaam slingerde op eene zeer onbesliste wijze heen en weder. Eindelijk maakte het eene buitengewone bogt, en Tomtit viel. Hij brak nog zijnen *slaap*, nog zijnen nek—helden breken nooit hunne nekken, geloof ik. De recensenten doen het echter somtijds voor hen. Ik weet er een voorbeeld van.

Tomtit lag aan den voet van zijn overeind staand bed, en daar zullen wij hem laten liggen — —laten liggen met eene zijner dunne, bruine handen om eenen poot der schraag geslagen, en eenen voet in eene doodkist—het eerste geval van dien aard, meen ik, dat ooit iemand heeft op geteekend, ofschoon wij dikwijls van menschen gehoord hebben, die "met hunnen eenen voet in het graf stonden."

Doch terwijl ik u iets in het oor fluister, mag hij slapen. (*Slot volgt.*)

EENE TEREGTSTELLING.

Uit een brief, geschreven te Peshawer, en voorkomende in *Blackwoods Magazine* voor Nov., wordt de volgende beschrijving medegedeeld van het ter dood brengen van 40 Indische muiters voor het kanon: "Het was een vreesselijk, indrukwekkend schouwspel! Alle troepen, Europesche en Indische, gewapende en ontwapende, getrouwe en kwalijkgezinden, waren onder het geweer op parade, en vormden de drie zijden van een vierhoek. Er waren alle voorzorgen genomen, zoodat de minste poging, om de veroordeelden te ontzetten, onmiddelijk zou verijdeld zijn geworden. Tien kanonnen, 9 ponders, die tot de teregtstelling dienen moesten, sloten het vierkant. De gevangenen marcheerden toen onder geleide van eene sterke Europesche wacht in het vierkant; hunne misdaden en vonnissen werden luide voorgelezen, aan het hoofd van elk regement; vervolgens marcheerden zij rond in het vierkant, tot vlak voor de kanonnen. De eerste tien gekozen en geblinddoekt zijnde, bond men ze met den rug tegen den mond van het kanon, en maakte de armen vast aan de raderen. De lonten werden aangestoken en op een teeken van den majoor der artillerie werd vuur gegeven. Daarna deed zich een gruwelijk tooneel aan het oog voor; eene stortbui van stukken menschen, hoofden, armen, beenen, vertoonde zich in den rook, en toen deze optrok lag er een mengsel van gebrokene ligchaamsdeelen van Hindoes en Muzelmannen op den grond: dit was alles wat overbleef van de tien muiters. Nog drie malen werd dit tafereel herhaald; doch zoo groot was de walging, die de wreedheden, welke de rebellen bedreven hadden, inboezemden, dat er geene ruimte voor medelijden in onze harten overgebleven was: eene volkomene hardvochtigheid kenmerkte het gelaat van alle Europeanen; zelfs zag men een blik van toornige voldoening in de trekken der artilleristen, die het kanon bedienden. Doch geheel anders was de uitwerking er van op de inboorlingen; hunne zwarte gezigten verkregen een geestenkleur, terwijl zij aanachtig staarden op de ijzingwekkende vertooning. Gij dient te weten, dat de beschrevene wijze van te sterven bijna de eenige is, die eenige verschrikking voor den inboorling heeft. Wordt hij opgehangen of door het geweer gedood, dan weet hij, dat het zijne vrienden en betrekkingen vergund blijft zijn ligchaam op te eischen, en dat de gebruiken, door zijne godsdienst ingesteld, na zijnen dood in acht zullen worden genomen; b.v., dat hij, indien hij een Hindoe is, verbrand, of op voegzame wijze begraven zal worden naar het voorschrift van den Koran, indien hij een Mazelman is. Doch bij het ondergaan van den dood op bovengemelde wijze is hij bewust, dat zijn ligchaam in duizenden stukken zal worden verbroken, en dat het ook voor zijne beste vrienden onmogelijk zal zijn al die gedeelten van zijn eigen ligchaam te verzamelen. De gedachte, dat wellligt een ligchaamsdeel van iemand, die eene andere godsdienst dan de zijne toegedaan was, met de overblijfselen van hemzelven begraven wordt, vervult zijn gemoed met de pijnlijkste aandoeningen. Doch niettegenstaande dit alles, was het zelfs voor hem, die den muiters den meest ingekankerden haat toedroeg, onmogelijk, om geene bewondering te gevoelen voor de houding, waarop zij hunnen dood te gemoet traden. Niets gaf hun gedurende hun geheel leven een beter aanzien, dan het oogenblik, waarop zij dat leven gingen afleggen. Van alle veertig waren er slechts twee, die teekenen van vrees gaven, en zij ontvingen bittere verwijten van de overigen over de oneer, die zij hunnen stam deden. Zij stierven zeer zeker als mannen. Nadat de eerste tien afgemaakt waren, stapte het volgende tiental, dat gedurende al dien tijd het gebeurde aanschouwd had, zonder te wankelen en volkomen kalm, naar de kanonnen, en liet zich blinddoeken, zonder de minste teekenen van vrees of zelfs van huivering. Vanwaar ontleenden deze mannen hunne kracht? Hunne godsdienst, hoe verachtelijk ook in alle andere opzigten, leerde hun die groote en kostbare les, hoe te sterven."

☞ Beneden in het Oosten woont een zekere M. D. Op zekeren kouden nacht werd hij uit zijnen slaap gewekt door een zeer hard kloppen aan de deur. Na eenige aarzeling ging hij naar het raam en vraagde—

"Wie is daar?"

"Een vriend," was het antwoord.

"Wat wilt gij?"

"Ik wilde hier van nacht blijven."

"Wel, blijf daar dan," was het menschlievend antwoord.

☞ De liefde is blind, en het huwelijk is meestal de oogarts, die de verliefden ziende maakt.

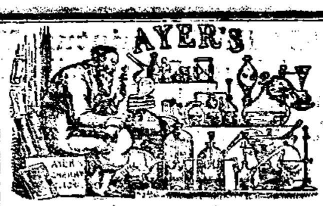

CATHARTIC PILLS

OF BUIKZUIVERENDE PILLEN werken door haren krachtigen invloed op de ingewanden, tot zuivering van het bloed en tot voortbrenging eener gezonde werking. Zij nemen de verstoppingen van maag en darmen, lever en andere organen des ligchaams weg, door derzelver ongeregelde werking tot eene gezonde te herstellen en door zulke afwijkingen, die de eerste oorzaak van ziekte zijn, overal waar zij bestaan te verbeteren. Een naauwkeurig onderzoek van derzelver deugden, door Professoren, Geneeskundigen en lijders, heeft genezingen doen zien van gevaarlijke ziekten, welke bijna ongeloofelijk zouden zijn, zoo zij niet bevestigd waren door personen van zulk eenen hoogen stand en naam, dat hier geen vermoeden van onwaarheid geoorloofd is. Hunne getuigschriften zijn in het licht gegeven in mijnen Amerikaanschen Almanak, dien de hieronder opgegeven agenten verzocht worden, aan elk een, die er om vraagt, voor niet te geven.

Wij laten de *Voorschriften* volgen tot derzelver gebruik in de ongesteldheden, welke zij bevonden zijn te genezen.

Voor Hardlijvigheid.—Neem een of twee pillen in of zooveel, dat de ingewanden er zachtjes van geroerd worden. Hardlijvigheid is menigmaal de oorzaak van aanbeijen, en de genezing der eene ongesteldheid is de genezing van beiden. Niemand kan zich wel gevoelen, die gewoonlijk met hardlijvigheid is aangehaald. Daarom, zoo dit kan geschieden, moest deze ten spoedigste worden weggenomen.

Voor bedorvene spijsvertering, die somtijds de oorzaak van hardlijvigheid is, en altijd lastig, neme men ruime giften—van een tot vier—om de maag en de lever tot eene gezonde werking aan te zetten. Zij zullen dit doen, en de onaangenaamheden eener bedorvene spijsvertering zullen spoedig verdwijnen. Als zij over zijn, vergeet dan niet wat u genezen heeft.

Voor eene vuile maag, of eene ziekelijke werkeloosheid der ingewanden, welke eene algemeene neerslagtigheid en ongezondheid voortbrengt, neme men voor de eerste maal van vier tot acht pillen, en kleinere giften daarna, totdat werkzaamheid en kracht aan het gestel zijn terug geschonken.

Voor zenuwachtigheid, hoofdpijn, walging, pijn in de maag, den rug, of de zijde, neme men van vier tot acht pillen bij het naar bed gaan. Als zij niet voldoende werken, neme men den volgenden dag er meer van in, totdat zij het doen. Deze ongesteldheden zullen het gestel worden uitgevaagd. Duldt dus deze en soortgelijke ongeregeldheden niet door eene vuile maag.

Voor klierziekte, roos en alle huidziekten, neme men de pillen in ruime giften en dikwijls in, om open lijf te houden. De uitslag zal over het algemeen spoedig beginnen te verminderen en verdwijnen. Vele vreesselijke zweren en puisten zijn door de zuiverende kracht dezer pillen genezen, en eenige walgelijke ziekten, die het gansche gestel schenen te zijn doorgedrongen, zijn volkomen voor derzelver invloed geweken, den lijder in volmaakte gezondheid achterlatende. Lijders! Uw pligt jegens de maatschappij verbiedt u, te kijk te gaan met puisten, vlekken, zweren en allerhande huidziekten bedekt, omdat uw ligchaam zuivering behoeft.

Om het bloed te zuiveren, zijn zij de beste artsenij, die ooit ontdekt is. Zij moeten in ruime giften en dikwijls worden ingenomen, en de onzuiverheden, die de zaden van ongeneesselijke ziekten verspreiden, zullen uit het ligchaam worden gevaagd als kaf voor den wind. Door deze eigenschap doen zij even zoo veel goed in het voorkomen van ziekte, als door de merkwaardige genezingen, welke zij overal voortbrengen.

Leverziekte, Geelzucht en alle galongesteldheden ontstaan uit de eene of andere ongeregeldheid—hetzij uit spanning, ophooping van bloed of verstoppingen der lever. Spanning en ophooping van bloed bederven de lever en maken dezelve ongeschikt voor de spijsvertering. Dit is schadelijk voor de gezondheid en het gestel wordt menigmaal door geene andere oorzaak ondermijnd. Kwade spijsvertering is het verschijnsel. Eene verstopping van het kanaal, waardoor de gal in de maag wordt uitgestort, veroorzaakt dat deze in het bloed wordt overgebragt. Dit veroorzaakt geelzucht, met haren langen nasleep van kwalen, als: hardlijvigheid, of bij afwisseling hardlijvigheid en buikloop, koortsachtige verschijnselen, kwijning, moedeloosheid, matheid, rusteloosheid en zwaarmoedigheid, somtijds met slapeloosheid en somtijds met groote demmeligheid. Somtijds heeft men hevige pijn in de zijde; het vel en het wit der oogen wordt groenachtig geel; er komt zuur in de maag; de ingewanden doen zeer als men er op drukt; het gansche gestel is prikkelbaar, met eene neiging tot koorts, hetgeen tot galkoorts, galkoliek, galachtigen buikloop, spijsloop, enz. kan overgaan. Eene middelmatige gift van drie of vier pillen des avonds ingenomen, gevolgd van twee of drie des morgens, en eenige dagen herhaald, zal de oorzaak van al die bezwaren wegnemen. Het is slecht al die rampen te lijden, als gij dezelve voor 25 cents genezen kunt.

Rheumatismus, jicht, en alle ontstekingaardige koortsen worden snel door de zuiverende uitwerkselen dezer pillen op het bloed en den prikkel, dien zij aan het levensbeginsel geven, genezen.—Voor deze en alle soortgelijke kwalen moeten zij in ruime giften worden ingenomen, om de ingewanden zachtjes, maar goed te roeren.

Als eene *diner pil* is deze beiden aangenaam en nuttig. Geene pil kan aangenamer gemaakt worden om in te nemen, en voorzeker wordt er geene gemaakt, die meer tot het doel werkt, voor hetwelk eene diner pil gebruikt wordt.

BEREID DOOR
Dr. J. C. Ayer & Co.,
PRACTISCH & ANALYTISCH SCHEIKUNDIGE
TE LOWELL, MASS.

En verkocht door W. F. DAVIES, te Sheboygan. FARNSWORTH & Co., te Sheboygan Falls. P. H. SMITH, te Plymouth. RICE & STEVENSON, te Milwaukee, en bij al de Apothekers in alle plaatsen.
v363

1857.
Amerikaansche Vervoer Compagnie.

KAPITAAL - - - - - - - - $900,000
(GEÏNCORPOREERD ONDER DE WETTEN VAN DEN STAAT N.Y.
MARINE BLOCK, BUFFALO, N. Y.

HIRAM NILES—President.
WELLS D. WALBRIDGE—Vice President.
J. C. EVANS—Secretaris en Penningmeester.

NEW YORKSCHE AGENTEN, ENZ.
M. M. Caleb, } Agenten, hoek van de Frontstr. en
Jas. H. Mallory, } Coenties Slip, New York.
G. G. Kidder, Ag't, 102 State st, Boston, Mass.
O. N. Chapin, „ 35 Quay Street, Albany.
Stillman, Mathews & Co., 361 River-str., Troy.
Westelijke agenten zullen in het bijzonder acht slaan op de goede aflevering van vrachtgoederen, en op alle klagten en schaden letten.
☞ Geene overscheping te Albany of Troy.
☞ Merk de pakken A. T. Co., en breng ze scheep aan Pier 7, Oost River.
H. W. THOMPSON,
26 ten General Agent, Sheboygan, Wis.

1857.
Westelijke Vervoer Co.

(geïncorporeerd onder de wetten v. d. staat N. Y.)
KAPITAAL - - - - - - - - $900,000

P. L. STERNBERG, - - - - - - President.
WILLIAM FOOT, - - - - - Vice President.
GEO. H. BRYANT, - - - - - Secretaris.
JOHN ALLEN, JR., - - - - Penningmeester.

NEW YORKSCHE AGENTEN.
Everett Clapp, } No. 1 Coenties Slip, en 65
Hugh Allen, } Pearl Street, New York.
J. H. Wilgus, } No. 2 Cortland street
Harrison Chase, } New York.
— Burk No. 86 State street, Boston.
S. C. Chase, No. 113 Pier, Albany.
John W. Tuttle, No. 191 River st., Troy.
☞ Merk de pakken W. T. Co., en breng ze scheep aan Pier 7, Oost Rivier. Geene overscheping te Albany of Troy.
H. W. THOMPSON,
26ten General Agent, Sheboygan, Wis.

Becker & Drossel,

HANDELAREN IN
BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER,
WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, en
CIGAREN.
27tf
Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis.

1000 STADSLOTTEN TE KOOP OP LIGte voorwaarden. L. C. GURY.

1855. Nieuwe voorraad van Goederen. 1855

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

Eene deur Noordelijk van het Wisconsin Huis,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCERIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten

en welke gooderen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen. Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 2 Julij 1855. JOSEPH SCHRAGE & Co.

F. PASDELOUP,
LANDAGENT & NOTARIS
No. 59 Clark Street,
CHICAGO, ILLINOIS,

Biedt zijnen landgenooten en vrienden minzaam zijne diensten aan, in alles wat bovengemelde vakken betreft. y 348

BANK OF SHEBOYGAN.

Deze instelling zal van af aanstaanden Maandag geopend zijn, tot het uitoefenen van een algemeen BANKIERS- en WISSELKANTOOR.

DIRECTEUREN: W. W. King, Van Eps Young, Warren Smith, Chas. T. Moore, Warren Hill, Wm. R. Gorsline, Godfrey Stamm en J. F. Kirkland.
Sheboygan, W. W. KING, President,
19 Maart 1855. VAN EPS YOUNG, Vice Pres.
F. R. TOWNSEND, Kassier.

W. H. PAINE,
STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.
Kantoor bij GEO. C. COLE, in OTTEN'S Brick Block, 8ste Straat, Sheboygan. y 21

Aan de Hollanders.

De ondergeteekende, vroeger bediende in den winkel van C. T. Moore, maakt bij deze aan zijne Hollandsche vrienden bekend, dat hij thans zelf eenen Winkel heeft geopend digt bij de drukkerij der Nieuwsbode, en tot zeer lage prijzen verkoopt,

Allerhande Manufacturen, Kruidenierswaren, Schoenen, Aarde- en Glaswerk enz.,

hopende dat zij hem hunne gunst en recommandatie niet zullen onthouden, onder belofte eener prompte en goede bediening.
E. SONNTAG.
Sheboygan, 29 Oct. 1856, 354tf

Sheboygan Land Agentschap.

IK NEEM HET KOOPEN EN VERKOOPEN van vaste goederen in de County en Stad Sheboygan, en omliggende streken, op mij.
Er word in het bijzonder acht geslagen op het betalen der belastingen en het lossen van eigendommen.
Alsmede op het verbeteren en onderzoeken van eigendomsbewijzen.
Het aflossen van hypotheken.
Van leeningen op vaste goederen.
Het plaatsen van land warrants in al de Westelijke Staten.
Door een stipt acht slaan en een vaardig berigt geven op elke zaak, die aan mijne zorg wordt toevertrouwd, geholpen door ondervinding en een lang verblijf in den Staat, hoop ik ten volle voldoening te geven. LOUIS C. GURY.

Om getuigenis vervoege men zich bij:
W. R. Gorsline, Circuit Judge.
F. J. Mills, Clerk of Court.
Messrs. Taylor & Hiller, Esqs.
A. P. Lyman.
J. F. Kirkland.
C. E. Morris, County Judge.
Z. P. Mason, Mayor.
F. R. Townsend, Kassier Bank of Sheboygan.
Crosby W. Ellis, Esq.
Charles Zaegel.
J. Quintus. 19tf

Zeldzame Gelegenheid.

IK BIED HET BESTE STUK LANDS IN DE County, om te bebouwen, aan.—Het bevat 183 akkers, en ligt ongeveer drie mijlen van de stad Sheboygan af.
60 akkers derzelven zijn gereinigd: 10 met winter tarwe bezaaid, en de rest is goed met timmerhout bezet en genoegzaam van water voorzien, om eene goede boerderij daar te stellen.
80 akkers zijn ongereinigd en leveren goede weiderij op.
Een goed, nieuw blokhuis, groot 20 bij 30, alsmede eene nieuwe schuur, groot 30 bij 60. In dezelente werden er 50 jonge vruchtboomen op geplaatst.
Het geheel zal goedkoop en op goede voorwaarden verkocht worden. Het eigendomsbewijs is onbetwistbaar. Om verdere bijzonderheden vervoege men zich bij LOUIS C. GURY.
Sheboygan, 30 April, 1857. 19tf

---

20 FARMS TE KOOP IN SHEBOYGAN CO onder verkieselijke bedingen. L. C. GURY.

---

10 SCHOON GELEGENE FARMS in Calume County te koop, voor eenen lagen prijs.
L. C. GURY.

OPENBAAR NOTARIS.—DE ONDERGETEEkende is tot openbaar Notaris voor deze County aangesteld, en zal de tot dit vak behoorende zaken, met stiptheid en vaardigheid waarnemen.
19tf L. C. GURY.

HEINRICH WBER'S
MEUBEL WINKEL,
Naast het Kossuth Huis,

Bevat alle soorten van MEUBELEN, die gewoonlijk door Landbouwers verlangd worden.
Sheboygan 4 Junij 1855. 282 tf.

Gærtner en Arens,
GROOT-HANDELAREN

In Wijnen, Likeuren, Sigaren, Ohio Whiskey, Grog & Punch-Extracten, Bitter, Kummel, enz.
Achtste Straat, Zuidelijk van het Postkantoor,
360tf Sheboygan, Wis.

J. KENDALL & CO.,

GROOT & KLEIN HANDELAREN IN
MODESTOFFEN EN MANUFACTUREN,
DAMES HOEDEN, MARSKRAMERIJEN,
TAPIJTEN, BEHANG PAPIER,
LAARZEN & SCHOENEN,
en
THEE IN SOORTEN,

No. 13 Canal Straat, Taylor & Barns' New Block.

J. KENDALL, } Grand Rapids, Mich. { H. C. WHIPPLE,
W. HOVEY, } { H. G. POST.
1 Junij 1857. 23tf

AZIJN, TERPENTIJN, LIJNOLIE, LOOD WIT en TABAK bij C. T. MOORE.

G. VAN STEENWIJK,

Consul der Nederlanden
voor
MICHIGAN, WISCONSIN EN MINNESOTA.
TE
Newport, Sauk County, Wisconsin.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde landen wordt hiermede verwittigd, dat alle officiele naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

Extract van Koffij,

VAN
F. FELIX & ZOON
TE PITTSBURGH, Pa.

Onze geachte Landgenooten maken wij bijzonder opmerkzaam op dit in de gansche Vereenigde Staten van Noord Amerika met den grootsten roem bekende KOFFIJ EXTRACT, hetwelk sedert 16 jaren in meest alle Engelsche, Iersche, Fransche en Duitsche huisgezinnen algemeen gebruikt wordt. Ook in de meeste Hollandsche familien is dit Koffij-Extract, onder den naam van *Stroop-Koffij*, met roem bekend.

Door dezelver gebruik bespaart men meer dan de helft Koffij en wordt de smaak verbeterd. Vereenigd gebruikt is het ook een gezondere drank dan koffij alleen.

Depot-houders van ons Koffij-Extract voor de Staten Wisconsin en Michigan zijn de heeren SCHRAGE & Co. te Sheboygan, Wis., en L. DOOGE, te Grand Rapids, Mich., bij wie men het echte artikel in 't groot en in 't klein kan bekomen.

Als bewijs der deugdelijkheid van hetzelve willen wij slechts melden, dat wij sedert de fabricatie van dit artikel reeds **vier gouden medailles** op verschillende tentoonstellingen van kunst en nijverheid hebben ontvangen.
333 tf. F. FELIX & ZOON.

W. W. KING'S
IJzerwinkel,
Achtste Straat, naast
SCHRAGE & Co.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, Landbouwers- en Handwerkers-gereedschappen door aankoopen in het Oosten zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en ben goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.
WM. W. KING.
Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

STADS MARKT.

DE ONDERGETEEKENDE, onlangs den winkel van T. J. Graham, in het "Sheboygan Exchange" blok, in de Pennsylvania Avenue, geheel op stads markt manier hebbende in orde gebragt, is nu gereed om de beste gelegenheid tot kalandisie zoo voor koopers als verkoopers aan te bieden. Voor zijne stads kalanten denkt hij het beste, dat het land van alle soorten van vleesch en moeskruiden oplevert, bestendig voor handen te hebben.

Farmers en anderen, die over vette koeijen, varkens, schapen, kalvers, kalkoenen, kippen of eenige soort van ten verkoope geschikt gevogelte, wild, of keukengewassen, hebben te beschikken, zullen, bij levering aan de stads markt, de hoogste marktprijzen ontvangen. CHAS. F. DOERTENBACH.
Sheboygan, 3 Nov. 1856. 358 tf

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van - - - - $25,000.
Bankbiljetten in circulatie, - - - - - - - - 22,000.
Gedeponeerde Staats Effecten, - - - - - - - 26,000.
Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.
Interest, tegen *zes* procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.
Sheboygan, 2 Aug. 1856. JOHN EWING, Pres.
31 tf J. H. MEAD, Kassier

P. SOUFFROUW,

Verkoopt en repareert allerhande soorten van
KLOKKEN, HOROLOGIEN EN GOUD- & ZILVERWERK.
Hij betaalt contant geld voor *oud* goud en zilver.
285 tf SHEBOYGAN, WIS.

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende doorden gouverneur dezes Staa tot het ambt van
OPENBAAR NOTARIS,
residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,)
Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notariëlenaard.
Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.
Sheboygan 2 Maart 1857. J. QUINTUS

SCHUMACHER & JOHNSON,

FABRIKANTEN VAN DE BEROEMDE
IJZEREN WAARBORG KASTEN,
TEGEN VUUR, KRUID & DIEVEN.

Dezelve worden vervaardigd in alle grootte en fatsoen, en voorzien met de beroemde Brama-Sloten. Wij wenschen in het bijzonder onze aandacht te vestigen op onze dubbel werkende combinatie sloten, en kunnen ter nadere informatie verwijzen naar de State Bank of Wisconsin, Marine & Fire Insurance Co. Bank, en de Marine Bank te Milwaukee, alsmede naar den Uitgever dezes.
E. SCHUMACHER & W. JOHNSON,
245 East Water Str., Milwaukee.
30 Junij 1857. 6m.

WATSON'S
$10 Naai Machine.

DEZE GOEDKOOPE en nette Naai Machine is te bezigtigen in den winkel van P. H. Hoffman, no. 19 Wisconsin Straat, Milwaukee. Zij is geschikt tot alle soort van

Naaiwerk voor Huisgezinnen,

En de lage prijs tegen welke zij verkocht wordt,
SLECHTS TIEN DOLLARS,
Brengt haar binnen het bereik van ieder huisgezin.
☞ Staats en County Patenten worden verkocht door de agenten
BELL, VROMAN & OWEN.
Milwaukie, 20 Junij 1857. 26tf

Allerhande soorten van "Blanks" te koop in de *Nieuwsbode* drukkerij.

Gezondheid en sterkte
moeten onmisbaar op deszelfs gebruik volgen.

BOERHAVE'S
HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR

bedorven spijsvertering,
ZIEKTE DER NIEREN,
LEVER ONGESTELDHEID
ALLERLEI ZWAKHEID,
Heete en koude Koorts,
En de verschillende kwalen die het gevolg zijn van
ongestelde Maag en Lever,

zoo als kwade Spijsvertering, zuur in de Maag, Koliek branding op het Hart, verlies van Eetlust, Moedeloosheid, hardlijvigheid, blinde en bloedende aanbeijen. In alle Zenuwachtige, Rheumatische en Zwartgallige aandoeningen, heeft het zich in vele gevallen ten hoogste weldadig betoond, en in andere eene besliste genezing bewerkt.

Dit voortreffelijk middel, brengt de meeste kwalen van het menschelijk gestel ten onder. Deszelfs werking is bijna wonderbaar en deszelfs genezingen duurzaam.

Het doet het gestel niet sterk aan, maar brengt de levenskracht tot deszelfs oorspronkelijke werkzaamheid terug, verwijdert de oorzaken der ziekten en geneest op deze wijze dezelve volkomen.

Daar deszelfs geneeskrachtige eigenschappen zoo algemeen worden op prijs gesteld, voornamelijk hier, waar het zich als huismiddel zoo zeer heeft ingedrongen, dat het door vele kruideniers en alle droogisten verkocht wordt, kon het niet onvermijdelijk noodig schijnen, nieuwe getuigenissen daarvan aantehalen.

Daar er echter zonder twijfel personen zijn, die menig aangekondigd middel gebruikt hebben en desniettegenstaande nog aan eene kwade spijsvertering in den eenen of anderen vorm lijden, laten wij hier een aantal getuigenissen volgen, die van onbekende personen komen en wier echtheid niet betwijfeld kan worden.

Wederom een bewijs,

dat *Boerhave's Hollandsch Bitter*, waardig is gerecommandeerd te worden:

De zoo eenvoudige als opregte MARIA VAN SLIEDRECHT, geboren VAN DIJKE, had in het begin van verleden zomer eene ernstige ziekte, doch herstelde zoover, dat zij uit Doctors handen en niet bedlegerig behoefde te zijn; maar bleef erg sukkelen, zonder eetlust, en zonder krachten haar huiswerk verrigten. Tot nu eenige weken geleden gebruikte zij slechts *eene* flesch bitter, die haar met de hulp van God compleet herstelde, waarop haar man, mij, den ondergeteekende, kwam bedanken, dat ik hem dit bitter voor zijne vrouw zoo sterk had aangeraden, en verzocht mij al het bovenstaande in de *Nieuwsbode* te doen plaatsen.
L. D'OOGE.
Grand Rapids, Mich.

Wm Schuchmann, Esq., de welbekende steendrukker, betuigt: "Ik heb Boerhave's Hollandsch bitter vlijtig gebruikt en bevind, dat het de onverduwelijkheid en zwakte geneest."

De Weleerw. *Samuel Babcock*, zegt: "Ik vond door deszelfs gebruik bijzonder veel verligting van eene hevige hoofdpijn, waarmede ik lang geplaagd was."

Frans Felix, de eenige vervaardiger van het echte Koffij extract, betuigt: "Ik weet, dat uw Hollandsch bitter, een der beste middelen in de wereld is tegen wanorde der maag."

Dr. *Samuel Ludwigh*, uitgever van de *Fackel*, te Baltimore, verklaart het voor eene artsenij, die het vertrouwen des publieks verdient.

Dr. *Ehrhardt*, de eerste duitsche arts in Pennsylvanie, heeft het gedurende de laatste drie jaren met het beste gevolg tegen zwakheden der verduwingsorganen en des gestels in het algemeen voorgeschreven.

De opziener van Ballou's azijnmakerij zegt:—"Ik heb het zelf gebruikt; insgelijks mijne vrouw, en het heeft haar meer welgedaan dan iets anders, dat zij van te voren heeft ingenomen."

J. W. Woodwell, Esq., zegt: "Ik heb Boerhave's Hollandsch Bitter zelf gebruikt en anderen aanbevolen, daar ik weet, dat het juist dat is, waarvoor het aanbevolen wordt."

Ald. *Jonathan Redy*, van neder St. Clair, zegt: "het heeft mij tegen verduwingsbezwaren en zwakte der maag goede dienst bewezen."

James M. Murphy, betuigt:— "Nadat mij eenige geneesheeren te vergeefs behandeld hadden, bevrijdde mij Boerhave's Bitter van de pijnen, die ik aan het hart en in de zijde voelde, en die uit kwade spijsvertering voortsproten."

De Redacteur der "Free Press, van Kittaning, schrijft:— "Nadat mij een der beste artsen albier, niet had kunnen helpen, bevrijdde mij Boerhave's Hollandsch Bitter, van den kwaadsten vorm van bedorven spijsvertering."

AANMERKING! Die in dit middel een geestrijke drank denkt te vinden, zal zich bedriegen; maar voor de zieken, zwakken en aangetasten, zal het zich als een aangenaam AROMATIEK BITTER, met aanmerkelijke geneeskrachtige eigenschappen betoonen.

Weest Voorzigtig!

De groote aftrek van dit aangenaam aroma heeft tot vele namaaksels aanleiding gegeven, waarvoor het publiek zich wachten moet. Gaat niet over tot het koopen van iets anders, voordat gij BOERHAVE'S HOLLANSCH BITTER goed beproefd hebt. Eene flesch zal voldoende zijn om u te overtuigen, hoe oneindig ver het al die namaaksels overtreft.

Het wordt verkocht voor $1 de flesch, of zes fleschen voor $5, door de eigenaars
BENJAMIN PAGE, JR. & Co.
Apothekers, Scheikundigen en Droogisten te Pittsburgh, Pa.

Is ook te verkrijgen bij J. QUINTUS, hoofd-agent voor Sheboygan County, aan wien men zich uit andere Hollandsche nederzettingen in Wisconsin, Michigan of Illinois tot het bekomen van agentschappen gelieve te melden.

Alsmede bij J. R. MULLER, Holland, Sheboygan Co Wis.
J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukie, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co „ St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane, N. York.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. DeBerard, Allen & Hosford, Dubuque, Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport. McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella.
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Ills.
Day & Jenks, St. Paul, Min. Ter. 353 tf.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin,
„ A. van de Wall, Oostburg, dito.
„ G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
„ D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
„ J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
„ F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
„ G. van der Sijde, Hope, Illinois.
„ M. Janson, Thornton, Illinois.
Albany, N. Y.
„ A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ Paterson, enz., New Jersey.
„ H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
„ J. J. Zorge, Cincinnati.
„ J. van de Luijster, Holland, Mich.
„ Zeeland, Mich.
„ J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
„ L. Dooge, Grand Rapids, dito.
„ Jac. Mantingh, Pella, Iowa.
„ L. D. van Horssen, Keokuk, Iowa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier CENTS per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan
J. QUINTUS, Sheboygan Wis.